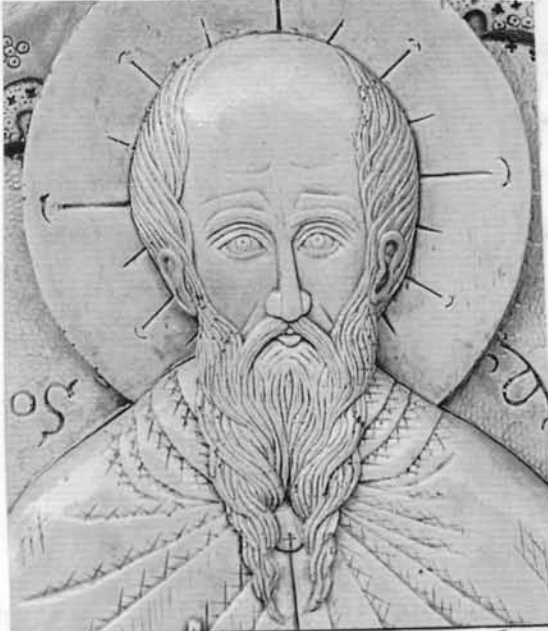

Γεννήθηκε τὸ 329 εἰς τὴν Καισάρεια τῆς Καππαδοκίας. Ὁ πατέρας τῶ, πῶ τὸν ἔλεξαν ἐπίβου Βαβίλειο ἦταν ἀπὸ τὸν Πόντο κ' ἡ μητέρα τῶ Ἐρμελεία, ἦταν ἀπὸ τὴν Καππαδοκία. Οἱ γονεῖς τῶ ἦταν πλούσιοι χαριστικόνες. Κατὰ τὸν διωγμὸ τοῦ Ρωμαίου βασιλέως Μαξιμίνου, ἔζησαν ἑπτὰ χρόνια διωγμένοι εἰς τὰ βόρεια τῶ Πόντου. Ὁ πατέρας τῆς Ἐρμελείας ἔχνε μάρτυρας τῆς Ἐκκλησίας, ἀλλὰ δὲν εἶναι γνωστὰ τ' ὄνομα τῶ.

Ὁ ἀπόστ. Πέτρος τῶ 63 μ.χ. γράφει τὴν πρώτη τῶ ἐπιτολήν πρὸς τοὺς Χριστιανούς: « Πόντος, Γαλατίας, Καππαδοκίας, Βιθυνίας, Βιδυνίας ». Ἐπιτολή κύρια γράββα εἰς τὶς περιοχὲς αὐτῆς ἦτο ἡ Ἑλληνική.

Ὁ πατέρας Βαβίλειος ἦτο δικηγόρος κ' ρήτωρ εἰς τὴν Καισάρεια. Ἡ μητέρα Ἐρμελεία, γράφει ὁ ἀγ. Γρηγόριος ὁ θεολόγος, ὑπάρξε ὅτι θυμάνει τ' ὄνομα τῆς. ἦταν μέγος, ἦταν ἀρμονία. ἦταν ὠραιότης κόσμος κ' Ἐκκλησίας. ἦταν κάλλος Θεοῦ. Ὁ Βαβίλειος παραδόθηκε βε' μία γυναίκα κα' τὸν ἀναδρέψην πού Ἰδοθε εἰς τὴν Καισάρεια.

Ἦδως γιὰ τὸν τὸκετὸ ἀρρώστου βε' ἡ μητέρα, ἡ δὲν εἶχε δικό της γάμο. Οἱ γονεῖς τοῦ μικροῦ Βαβίλειου κατοικοῦσαν ἄλλοτε εἰς τὴν Καισάρεια κ' ἄλλοτε εἰς τὴν Ἄντιβα, ἕνα χωριὸν μερικὰ χιλιόμετρα ἀπὸ τὴν Καισάρεια. Ὅταν ὁ μικρὸς Βαβίλειος ἀρρώστου βε' κ' ὄλα ἔδειχναν ὅτι ἦταν ἐγγὺς ὁ θάνατος, ὁ πατέρας τῶ, εἶνε χρήματα βε' ἰατρὸς κ' ὤρες γιὰ προβουλή. Βλέπει ὄνειρο τὸν κύριο κα' τὸ λέγει: « πορεύου, ὁ υἱός σου βε' Ἰδοθε, καὶ τὸ παιδί ἔχνε καλά. Ἡ γαμία Μακρίνα μετέδωκε τὸ φῶς τῶ Χριστοῦ εἰς τὰ ἔσθονια τῆς Βαβίλειο κ' ἀδελφὴ τῶ, τὴν Μακρίνα. τὸ θάσμα αὐτὸ τῆς Χριστιανικῆς ἀγωγῆς δὲν σταματοῦσε ποτε. Ἡ γαμία ἔδινε, ἔβουλε, ἴπως τὸ βαρὺ βύνηρο, τὰ παιδιά, ὅπως ἡ διψασμένη

-2- χή, δεχόταν τὸ νερό. Γνωρίζουμε τὰ ὀνόματα μόνο
των πέντε παιδιῶν ἀπὸ τὰ ἑννέα ἢ δέκα τῶν Βαβυλίων καὶ
Ἑφρέλαιας. Τῆς Μακρίνας (328-380), Βαβυλείδ' (329-378)
Ναυκρατίδ' (332-358), Γρηγορίδ' (334-394), Πέτρ' (345-392)

Τ' ἄλλα παιδιά τῆς Ἑφρέλαιας ἦσαν ὄλα κορίτσια.
Ὁ πατέρας μὲ τὸν βύζυγο ἔφτελλε κ' τὴν γαγιά Μακρίνα
ἔδωδαν εἰς τὸν μικρὸ Βαβίλειο Μορρωβί κ' ἄβκυβί ἀρετῆς,
ὄχι ἄβκυβας μὲ ὄπλα ἢ κυνήγι. Τὸ ἔτος 337 ἐρί-
σκεται μόνιμα ὁ μικρὸς Βαβίλειος μὲ τὴν γουναί τ' εἰς τὴν Νεο-
καθαίρειαν, ὅπου μαθαίνει τὰ πρῶτα γράμματα ἀπ' τὸν
πατέρα τ'. Μετὰ, συνεχίσε τὸ δεύτερο βιβλίο τῆς μορρω-
βείας· πῆγε εἰς τὴν Καθαίρειαν τὸ ἔτος 342, ποὺ ἔχε Ζα-
κκὸν ἀρχιεπίσκοπον.

ἄπαχόρωθε εἰς χριστιανόπουλα νὰ
βιδεῖσιν βε' κρατικεῖς βχολεῖς.

Ἐδῶ, εἰς τὸ βχολεῖο τῆς καθαίρειας
γνωρίσε τὸ βυμφαθιτὶ τὸ Γρηγό-
ριο ἀπ' τὴν Ἀριαντοῦ τῆς καππαδο-
κίας, τὸν μετεῖπειτα μέγα θεολόγον.

Ἡ φοβοφία κ' ἡ βιδεῖν εἶχαν ἄ-
ξια ὄβο υπηρετῶδαν τὸ βώχο
τοῦ χριστιανοῦ δηλ. τὸν ἀγαθὸ κ'

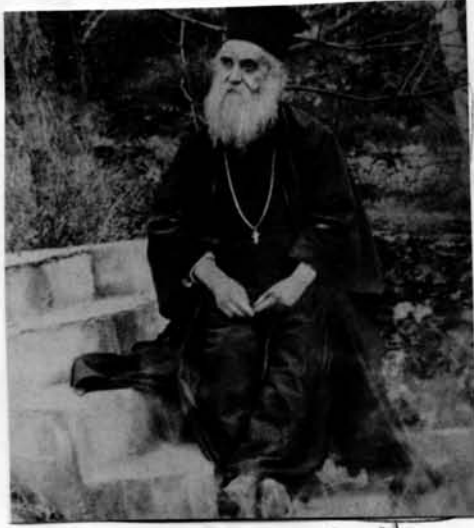
τὴν δέωβι. Ἐδῶ, βετὴν καθαίρειαν ἔχινε φίλος μὲ τὸν
ζωφρόνιο ποὺ ἀρχότερα ἦταν ἑπαρχος κων/λεως. Οἱ βιδε-
δεῖς βετὴν καθαίρειαν τελεῖωδαν τὸ καλοκαίρι τὸ 346 ἢ
ἀμείωδως ξεκίωθε γιὰ ἀνώτερες βιδεῖς εἰς τὴν κων/πολιν,
εἰς τὸν διδασκαλο Λιθάνιο 347-351. εἰς τὴν πόλιν, ἔδῶ

δέν ἔμεινε ἰκανοποιημένος κ' φεύγει γιὰ
τὴν Ἀθήνα, εἰς τὴν πόλιν τῶν γραμμα-
τῶν κ' ἐπιβτημῶν. Ἐδῶ εἶναι ἡ δὴ κ'
ὁ 2ος Γρηγόριος ὁ θεολόγος ποὺ τὸβο
φιλικὰ κ' πνευματικὰ ἐνώθικαν.
Φοιτατεῖς κ' διδασκαλοὶ ἀναγνωρίσαν ὅτι

ὁ Βαβίλειος ἦταν ρητορας τελεῖως πρὶν
ἀρχίσει καλά-καλά νὰ βιδεῖσιν τὴν

ρητορική. Ο Βασιλέως δοκίμασε πίκρες, τ' νόημα
 είχε τόσο πολύμοχο κ' πολυέξοδο ταΐδι θών Αθίνα; Δίημα
 τώ βταίδυκε με' άγούπη, ό φίλος του Γρηγόριος κ' τών παρηγο-
 ρούδε. "Φιλοσοφία", χία τώσ μαθαίλους άπό τώσ άγιώσ θαι βυβαί-
 να τώ έξής, να ζεί κάποιος τή Ιωή τώ Χριστώ, να άγω-
 νίτεται να έφαρμόσει τώ Ευαγγέλιο. Ακόμη θαι βυβαίνυ, θωλοχία ή άόκυβι ή μοναχική Ιωή!

Οί νέοι φοιτητές έπρεπε να άρνηθόν τώ
 περιβάλλονθι θη. φίλιεσ, τρώποσ άμαρτωλάσ
 Ιωήσ. Ο Βασιλέως έχινε θυκαίτοικος τώ
 Γρηγόριό, έπρωχάν τώ ίδιο φαχιώ, έίχαν τώ
 ίδιο πνεώμα, τών ίδιο θκοπό. Φιλία τέ-
 τωια πώ φαίνονταν δύο θώματα θε' θία
 ψυχή. Δύο θρώμοσ θυώριζάν: άπό τών πώ
 όδουθώδε θών Εκκλησία κ' άπό τών πρós

τώ πανεπιθώθριο, ζυμωθία, θείατρα, ίπποθρόμοσ κη. ήταν
 θι άπό τώσ άγνωθτα. Καί οι δύο ήτω άκόμη άβιπτιθωι.

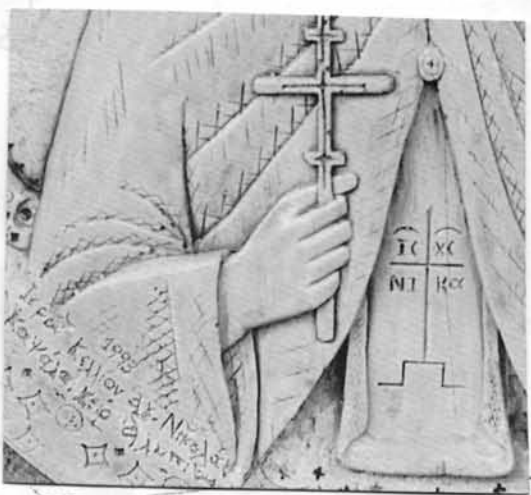
Με' παρύνα Γρηγόριο κ' Βασιλέω θυκαίθώθηκε όμείδα χρι-
 θιανών φοιτητών. Δαθκαχόσ τώσ ό Βασιλέως. Οί θπθ-
 δέσ περιάθθθαναν Φιλοσοφία, Γραμματική, ρητορική, άριθμητι-
 κή, Γωμετρία, Αθτρονομία κ' Μυθική. Αντικατέθωθε έθμωσ
 τή μουθική με' τήν Ιατρική τών όποια έθπώθθαθε θε' θάθωσ κ'
 πλάθωσ. Μετα' άπό πέντε χροία (τώ 356) πώρε τών άπό-
 φαθι έπιθρωφής Ματί τώ κ' ό Γρηγόριος, άποθάθθθαν να έπ-
 θτρέψθν κ' να άθκντεψθν με' τή. Κατα' τών άποχαιρεθιθό
 τή θάκρωα τών θυκαίθωτων τώ Γρηγόριο προθυθιάζάν.
 Ο Βασιλέως έκανε κα'τα άπρόθμωσ κ' πλάχωθε τών Γρηγόριο.
 έπε θτωσ θυκαίθωτασ κ' διδάθκα-

θωσ: "άπόθ θέχτε να' μείνόμε, άσ
 μείνε ό Γρηγόριος, κρατύθτέ τών"

Ο Βασιλέως άθκαίθωθε κ' φίμη-
 θε τώ Γρηγόριο κ' έπέθρωψε με'
 καράθι. Ο πατέρας τώ έδω κ'
 λίγο καρπό ήταν νεκρόσ. Μετα'
 άπό λίγεσ ήμέρεσ φώχθι άπό τή

-4- Αντιβακι έγραψε για λίγο βιών καθαρεία. Έμφανίστηκε μερικές φορές στο δικαστήριο, προκαλεσμένος από φίλους ως καθυστερημένος ρητορικός. Έκανε μερικά μαθήματα. (356- έως 357) Η υγεία του δήμως κλονίστηκε απ' τα 28 χρόνια τώ. Το θυκώτι τώ είχε προβληθεί βοθαρά.

Πήρε απόφασι ν' ακολουθήσει τών δρόμο τώ Θεού. Τώ φάνηκε πως ζύπνυθε από βαδύ ύπνο. Όχι, ότι άχνοςθε τώ φως τώ έω αγγελίω, αλλά λυπηθήκε για τών ένωτώ τώ για' ότι δέν έκανε. Έκλαψε όλο- κληρες ώρες... βραϊφικε όλοκληρωτικά ότι μετέτι τώ έω- αγγελίω, τών Γραφών. Η συνείδησις τώ, τώ φώναζε να αναλη- τώθει "κακό χειραγχο".

Η γαρχι τώ Μακρίνα μαθήτωθε βτών άχ. Γρηγόριο Νεοκαβαρείας, τών Ιου- λιατάρχο. Ο άχ. Ειρηναίος είχε χέρουτα, διδαύκαγο τών επίσκοπο Ζώνυρις, άχ. Πολύκαρπο, ο όποιος ήταν μαθητις τώ άχ. Ιγνατίω τώ Θεοφόρω. Η πρα- χματική ενότης με τών Χριστώ γίνεται με τών Θεία κοινωνία. Ο επίσκοπος καθαρείας, ο Διάνιος

δέν ήταν θεολογική φυδιογνωρία, άρχότερα έπηρεά- βτικε από τών Αρειανισμό. Η άρεσι τώ Αρείω με τών βοιθία τής κρατικής εξουσίας επικρατώθε. Είς τιν ανα- τολή ο Μέγας Αθανάσιος, ο βώχος τής Ορθοδοξίας άγωνιόταν 30 χρόνια κατά τών αρετικών. Ο Βαβίλως Ιουώθε

πρόωπα για να ανέθει πνευματικά. Αποφασίτε τώ μεγάλο ταξίδι, ότι ζύρια κ' Αίγυπτο βτά μονατήρια επίσκεψι-προβάνημα κ' βτως αγίως μοναχός. Ο μοναχισμός τώ Ευστάθιου Αν- οχίας δέν τών ευρωπαϊάθε είνε ότι κά- πο χωραίνει και δέν είχε άδικο, άφθ άρχό- τερα ο Ευστάθιος απέδειχθη κακόδοξος.

Μάρτιος τώ 357 ο Μέγας Βαβίλως ξεκινά τώ όδοιπορικό τώ, πρώτος σταθμός η Αντιόχεια, έδω δέν βριόκει τών Ευστάθιο, εί- χε φύγει για τιν Αίγυπτο. Οι χριότιανοί τών ζαλαχών, βρήκε τώ ίχνη κ' τιν παρή-

δοσι τῷ ἀποστ. Πάπῃ. Μετὰ ἀναχωρεῖ ἀπὸ τῶν ἐνδοξῶν αὐτῶν ἀγία πόλι, πρὸ οἱ θυρεῖνοι Τῶρκοι τῶν κατάντιβαν ἕνα ἀόμιτο χωρίο, ἀπὸ γκρέμιθων καὶ δε τὰ πρὸ δῦμιτε τῶν πλῆθια παραδοσί της. Ἐπεβρέφθηκε τῶν

Συρία, Παλαιστίνη κ' Μεσοποταμία ὑπὸ θυνάντιβε ἀβκίτες. Ἡ Ἀλεξάνδρεια κέρδιθε τὸν Βαβίλω. Ἐπούδαζε ἀναγκαστικὰ τὸ μοναχισμὸς μελετούσε πὺς παύσαν με' τὸν Σατανᾶ, οἱ μοναχοὶ τῆς Αἰγύπτου. Ἡ Τῶν τῶν ἐρημιτῶν τῶν εἶχε θυνεταίρει τελείως. Τί πικρα ἔτυθε, ὅταν εἶδε τῶν Ἀλεξάνδρεια χερμῶν Ἀρειανούς! Ὁ Μεγας Ἀθανάσιος ἦτο εἰς τὴν ἐξορία! Δεῖν εὐωχίθε νὰ χωρίθε τὸν με' χα Ἀντωνιο,

δίστα ἐκοιμήθη τῶν 17 ἡμερῶν. τῷ 356. Σίχρα ἰα' χωρίθε διαδόχος αὐτῷ καθὼς κ' μαθητῶς τῷ Μεγ. Παχωμιῶ. Ἡ Αἰγύπτου θυνά μῆτα τῷ Βαβίλω ἔμοιατε θυν ἔρημος με' πολλὰς ὁαθεῖς μοναχισμῶν κ' ἀβκίτων.

.. Σίωχωρῶ, κύριε, πὸς με' ὀδυχῶς με' τὰ πρόσωπα ὄδων θε' Ἰσὺν, ὄδων θε' εὐαρεθῶν. Κουταίθως μοναχῶς ἔτυθε μῆνες, με' ἀδιαλείπτου

προβουχῆ. Τότε βαβίλωε ὁ κωνσταντῖος (337-361) γιός κ' διαδόχος τῷ Μεγάλῳ Κων/νῶ (+337) πὸς ὑπεραβητῶταν τὸς κίρετικὸς Ἀρειανιστῆς. Ἐτῶν Ἀλεξάνδρεια αὐτῶι οἱ κίρετικοὶ θυνέλαθαν ὀρθοδόξως κληρικῶς, τὸς κακοποιήσαν, τὸς πέταξαν θυνέδρομος μισοπεθαμένους, ἄλλοι ἀπέθαναν ἄλλοι ἐξοριθῆκαν. Λεηλατῶνικαν ναοὶ, βεβηλῶνικαν ἀγίους τράπεζες κ' ἱερά θκείη.

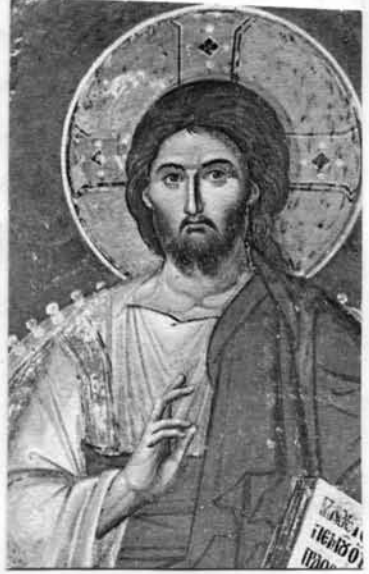
Ὁ Βαβίλωε θυνέχισε τὸ προβκῆμα εἰς τὴν Παλαιστίνη, Ἐμεθα, Λαοδικεῖα, Ἀνωχία, Μεσοποταμία κ' ἐπέθρεψε εἰς Καβαρία

ὁ Γρηγόριος (ὁ ὀδοχῶς) αὐτῶι τῶν περιόδο ἔχει ἐπιθρέψει θυν Νασιαντῖνοῦ κουτῶι θυνὸς χέρουτες χουῶς τῶ. Ἡ μίτῆρα τῶ Ἐμμεθῆα κ' ἡ ἀδελφῆ τῶ Μακρίνα τῶ εἶπαν θυν εἶναι ἀδικαλόγητος πὸς δεῖν ἔχει βαπτισθεῖ ἀκόμη. Τὸ ΠΑΡΕΧΑ τῶ

358 ὁ Βαβίλωε δεῖχεται τὸ χριστιανικὸ βαπτισμῶ, ἀπὸ τῶν ἐπιθκοπο Διάνιο πρὸ τῶν χερουθῶν κ' ἀναγκαστικῶν. Ἀπὸ τὰ πολλὰ περιθδικῶ (δουλ. κτῆματα κ' οἰκίαι) πὸς εἶχε κληρουθῆ πατρικῶ ὁ Βαβίλωε τὰ ἔδωθε εἰς πτωχῶς. Ἐμμεθῆ τὸ κτῆμα ὀδοχῶς

-6- ἀδελφίτῳ ἢ μητρίτῳ κ' ἢ ἀδελφῷ τῷ, κ' τῷ ἄλλο
 χωρῶς ὁπὸ ἀδελφίτῳ ὁ ἀδελφὸς τῷ Νανκράτιος, κ'
 τῷ ὅπῃ τῷ ὅτῃ Ἄννυβα, ἦταν ἔρχο δὲ ὅκοιο, διὸ ἐπρεπε
 νὰ βουταχθοῦν ἔχγραφα με' τὸς γραφειοκρατικὸς κανόνες
 βυμβόλῃα, νὰ γίνουν συμῆεις φέρων...! κ' κρῆτιβε αὐτῷ
 κερικὸς κῆνες.

Μετὰ φιλοζενεῖται θεὸς ὁ-
 μοῖδες εὐστάδιανῶν μοναχῶν, ὅτις περιοχὲς ζε-
 βαιότῃας, καθαρείας κ' παρλαγονίας. Ὁ εὐστάδιος
 ἐπιόκοπος ζεβαίτῃας, εἶχε πολλὰς μοναχὸς πὸ
 ἦσαν κακόδοιοι. Περιφρονουῶσαν τῷ γαμο, τὸς
 μαρτυρες, τὰ ἄγια λείψανα, τὸς νυβτῃες. Οἱ μο-
 ναχὲς τῶ, φοροῦσαν ἀνδρικά, κούρωαν τὴν κε-
 φαλή τὸς κ' ἐφάρμοταν δικὲς τὸς νυβτῃες.

Ὁ εὐστάδιος καταδικάσθηκε τῷ 340 ὅτῃ βύ-
 νοδο τῷς Γάγγρας τῷς Παρλαγονίας, ὁποχέδῃ-
 κε νὰ συμμορφοθεῖ με' τὴν παράδοσι τῷς ἔκ-
 κλησίας ὁμῶς δὲν ἐγκατέλειπε τὸς φιλοκαρεια-
 κὲς τῷ ἀναλήψεις.

Ὁ Μ. Βαβίλειος, ὁπῶς τῷ τῷ
 ἔγραψε τὸς μοναχικὸς κανόνας ὁπῶς τῷ τῷ
 ἦταν χερῶνα τῷ 358

ἦταν χερῶνα τῷ 358
 ἢ μητρίτῳ κ' ἢ ἀδελφῷ τῷ ἀδελφίτῳ, ὁ ἕνα ὅπῃ-
 τῶν κ' ἀνῆκε ὅτῳ ἀρχοντικῷ τῷς οἰκογενείας, ἀρ-
 χίβε τῷ μοναχικῷ τῷ ὅτῳ. Ἀρχίτε νὰ γράφει
 κανόνες γὰ μοναχὸς, χρυθιμοποιῖβε τὸς βυβειῶ βεις
 τῷ ἀπ' τῷ ταξίδι τῷ, ἀρχότῃραι τὰ βυβητῃρωθε
 κ' ἔχῃαν αὐτὰ ὁ καταβατικὸς χάρης τῷ μοναχι-
 ὅτῳ. Ὁ θεὸς τῶν φῶταβε νὰ γίνῃ ὁ μεγῆλος νο-
 μοθέτῃς τῶν μοναχῶν, ἢν κ' ὁ ἴδιος μοῖσις ἀρχίτε τῷ μοναχίὅτῳ.

Τὸ βιβλίο γὰ τῷ ὅπῳ μοῖσις εἶναι «Οἱ ὅροι κατὰ ἡαῖτος»
 ὁ Βαβίλειος ἔγραψε ὅτῳ Γρηγόριῳ νὰ μοναῖδῶν.. Τοῦ δῶ-
 κίβε τὸς παρὲς ὁποχέθεῖς. Αὐτῶς δὲν ἀποφάδιτε,
 τῶς ἔγραψε ὅτῳ αὐτῷ δῶ γίνῃ ἀρχότῃραι, οἱ γουαῖς
 τῷ ἦταν χέρουτες κ' ἀρρωῶται κ' ἐπρεπε νὰ τὸς
 βουθεῖ.

Ὁ Βαβίλειος ἔγραψε γὰ τὴν φυθική
 ἠρωῶτῃτα τῷ τῷπου. Ὁ Γρηγόριος
 τῷ προκάχῃε: «Ἄφῃβε τὸς φυθικὲς ὁ-
 κωφίεις φῆε Βαβίλειε, πὲς μὸ γὰ τῶν
 πνωματῶ ὅτῳ ἀρῶνα.. Ὁ Βαβίλειος
 ἀπῆντιβε με' ἡῖα μεγῆλη ἐπιβωλή.
 ὅποιος διαβαῖτε αὐτῷ τῶν ἐπιβωλή

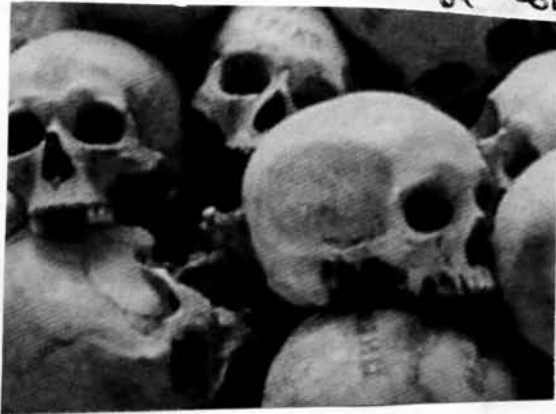
ἀναρωτιέται : Ὁ Βαβίλλεος περιγράφει ὅτι Ἰεὺ ἢ
ὅτι θα πρέπει νὰ ἴδω οἱ μοναχοί ;

Γράφει ὁ ἄγιος : « καλὴ προβλεπὴ εἶναι αὐτῆ
ποῦ κάνει τὸ θεὸ ἀπόδοσιν τῆν ψυχῆν ».

Ὁ ἄνθρωπος - γὰ τῶν Βαβίλλεο - εἶναι σπαρξί,
ἐνιαυτὰ, πνεῦμα διὰ ψυχῆν, κ' ὄψμα. Τίμια κ' τὰ
δύο. Ἡ πλάτωνική ἐκέψη τὰ χεῖριτε γιὰ νὰ
περιφρονῆται τὸ ὄψμα. Στῶν ὀρθόδοξων θεο-
λογία ὁ ἄνθρωπος εἶναι νὰ ὁσ τῷ θεῷ, ὅχι
μόνο τὸ πνεῦμα τὸ. Γιαντὸ κ' ἰδιανότητι

τῷ ὄψμα ὅτι β' παρὰ βία κ' ἡνώρηνο ἀρδάρω θα εἰνῶδει παρὶ
μὲ τῆ ψυχῆ. Τα' σαρκονικά παῖδι ὅτων ἄνθρωπο, χαβερμαρχία
φιλιδουία, πορνεία, ἐχθροβία κλπ. πρέπει ν' ἀντικαταστάθωδὸν μὲ
ἀρετές. Συλαβὴ ἔχομε ἀγῶνα χεῖρι τῶν ἀρετῶν ποῖ ἔμμεβα
γίνετα ἀγῶνας κατὰ τῶν παιδιῶν. Ὁ Βαβίλλεος γράφει ὅτι

οἱ βαβίλλεος ἀρετές εἶναι ἡ ὁσφροβύνη, ἡ ἀνδρεία,
ἡ δικαιοσύνη κ' ἡ φρόνησι. Αὐτὰ ὁ ἄγιος

γράφει κ' ὁ πλάτων. « Ἄν κ' ὅσως ὀ-
ρθὸς κατὰ πρῶτος » ἀρχίται μὲ τῶν ἐντο-
λή τῆς Ἀγάπης κ' ὅταν ἐπιδοχῆ τὸ πρὸς
τὸν Γρηγόριο περιγράφει τὴν ταπεινο-
φροβύνη τῷ μοναχῷ. Γιατὶ δὲν μιλάει
γὰ τῶν πύα, τῶν ἐπιδοχῆ, τῶν ἀγῶνη ὅπως
ὁ Πλάτων; Ἄς μὴ λυθρονοσθε, οἱ ὁσπῶδες

τοῦ ἦσαν πρόβρατες, ἀναπνεῖται τὸ κλίμα τῆς Ἑλληνικῆς ἐκέψης
ὅπως κ' ὅτι Δ' Μακκαβαίων παρόμοια γιὰ τῆς Ἑλληνι-
κῆς ἀρετές γράφει. Ἀπ' τῶν πρῶτο χρόνου τῶν ἀβκυτικῶν

ἀγῶνων, μὲ ἔπει νύκτωρ, ἀδικεῖται προβλεπὴ ἀξιώδικε ἐμπειριῶν
ἀκτιβὸ τῷ φωτὸς. Ἐπίθεε καταστάθεις δειῶν ἔχρησεων, ἔχινε δειπῆτις.

Ὁ Βαβίλλεος διατυπώδε ἀλληλογραφία, ζεῖ ἕναν πονημένον φίλο τῷ γρά-
φει: « Ὅποιος ὑπομένει τὴ δοκιμασία προβλεπόμενος πάντα ὅταν θεὸ εἴ-
ναι μάρτυρας. Ὁ ἐπιδοκῶς Διάνιος πῶρε τῶν Βαβίλλεο ματὶ τῷ
ὅταν κων/πολι γιὰ τῶν ὁσπῶδο πρὸ ἰα' γινόταν τῶν 1-1-360

Ὁ Βαβίλλεος κων/βάντας ὑπεραβητόταν
ὡς κίερετικός Ἀρειανός.. Σπῶρχαν
κ' οἱ ὁμοιοβιανοί (οἱ ὁποῖοι πῆ-
θωσαν τῶν γιὸ ὁμοιοβιῶ τῶν
πατέρα, ἀλλὰ κατώτερο ..)

Ὁ Διάνιος μὲ τῶν Γρηγόριο
(=πατέρα τῶν Γρηγορίων τῶν
δωδεκά ἰδίου εἶχαν θεο-

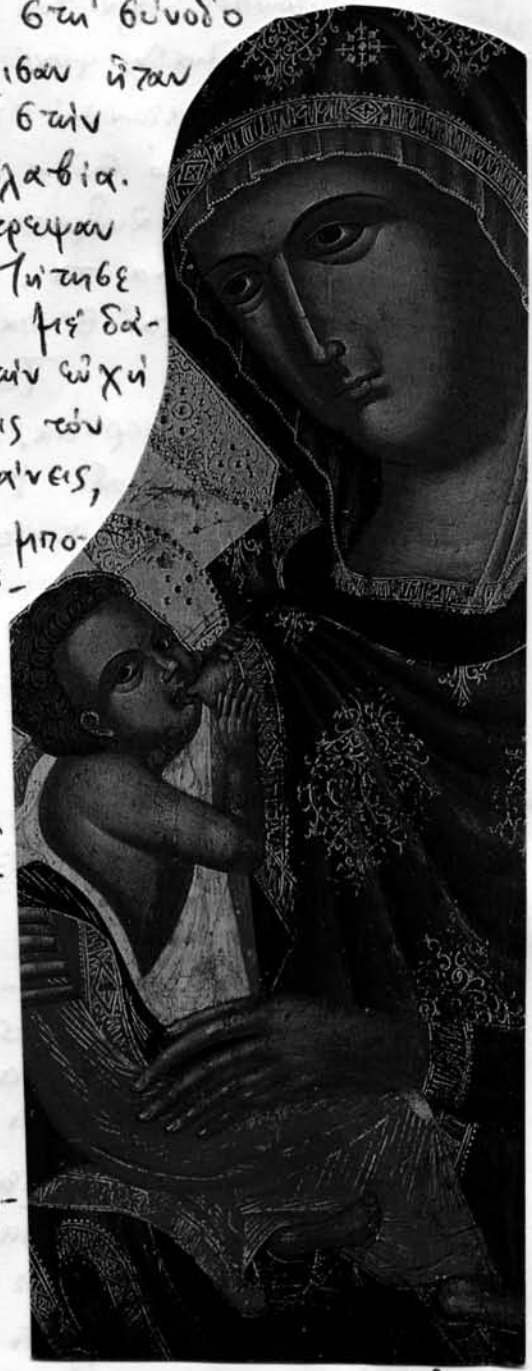
-8- λογικό λόγο να διαπραγματευτούν την αλήθεια. Ο εὐστάθιος ἦτο
 μετὰ τῶν Ὀμοιουσιανῶν. Ὁ βασιλεὺς διαχωροῦσε, διὸ ἐβλάστη χαι-
 ος κατὰ τὰς συνεδριάσεις τῆς συνόδου. Πρὶν τελεσθῆναι ἡ σύνοδος,
 ὁ βασιλεὺς μετὰ τὸν Διδύμο ἐφυγαν. Ὁ εὐνόμιος (ὁ ἀρετικὸς αὐτὸς ρητο-
 ρας) ἐρμηνεύσε τὴν ἐπιτομήν αὐτῶν τῶν βασιλέων ὡς δαίμα.

οἱ Ὀμοιοι, ἔβλαστησαν τὴν σύνοδο

αὐτῶν. Μεταξὺ αὐτῶν πρὸ ἐξόριστον ἦσαν
 κ' ὁ εὐστάθιος. Τὸν ἐβλάστησαν ἐπὶ τὴν
 ἀφροσύνην τῶν ὑπερφυῶν Γισχυροβλαβία.

Μία ἡμέρα, ἀπὸς ἕδου ἐπέβλεψαν
 ἐπὶ τὴν καρθαίρεα, ὁ βασιλεὺς τὴν ἔβλεπε
 εὐχὴν νὰ φύγει. Ὁ Διδύμος μετὰ δα-
 κρυὰ τοῦ εὐχόμενου ἔειπεν: ἢ μετὰ τὴν εὐχὴν
 μετὰ πηχάνε, δεξιὴν νὰ εὐρεῖς τὸν
 φίλο σου Γρηγόριο. Καθὰ καίνεις,
 διαπραχούμεθα, ἔραβθα, δὲν μπο-
 ρῶν νὰ πορευθῶ, ἔδω πια εὐ-

νοῦ τὸ τέλος, ἔδω πρέπει νὰ καίνεις τὴν ἔρ-
 χην. Ὁ βασιλεὺς ἔτρεξε ἐπὶ τὴν Μα-

στάντο, εὐρεῖ τὸν Γρηγόριο κ' τὸν Γρηγόριο
 (πατέρα) ἐπίσκοπο Νάστιαντο.

Μετὰ ἀπὸ λίγο ἐπέβλεψε ἐπὶ τὴν καρθαίρεα
 συγκεντρωθεὶς ἔδω πρὸ πολλὰ ἐκκλησιαστικὰ ἔρ-
 γα. Ταῦτα περιβόητα ἦσαν τῶν ὠριχένων.

Τὸ καλοκαίρι τοῦ 360 ἀναχωρεῖ γὰρ
 τὸν πόντο ἐπὶ τὴν περιοχήν τοῦ ἱεροῦ
 ἔκει ἕνα μικρὸν ἐρημικὸν καλῶς με-
 ἕνα λαχανόκηπον κ' τὰ βιβλία του.

Ἐπὶ λίγο ἀρχίσαν οἱ φίλοι του νὰ τὸν ἐπι-
 σκεπτόνται, ἔβλεψαν κ' τὰ παῖδιά του νὰ
 τοὺς εἶπει δύο λόγια ψυχωρεῖν.

Ὁ Γρηγόριος ἠδύχαζε κ' αὐτὸς ἐπὶ πατρι-
 καὶ τῶν χωρῶν. Μοναχικὸς ὑπέετος θεολόγος, δὲν ἀκοῦσθε-
 σε τὸν βασιλεῖον, διακρίναν ἀλλοιογραφία.

Ἀρχεὶ τοῦ 361 ὁ Γρηγόριος πηγαίνει κ' γίνεται συμπροσώπου
 τῶν βασιλέων. Ἐκτὸς αὐτῶν τὴν προερχομένην εἶχαν τὴν χειρωνακτικὴν
 ἐργασίαν, νὰ κόψουν ξύλα. Νὰ μαγειρεύουν κ' ἐργάζονται εἰς τὸν
 λαχανόκηπον. Ἀγωνίζονταν ἵνα μὴ μὲν κοντὰ εἶπὸν θεὸν με-
 τὰ τὴν συνουσίαν ἡμῶν τῶν θεῶν (ἐπιτομή 99). Οἱ δύο φίλοι συνα-
 γωνιστὲς εὐνοῦσαν. Ὁ Γρηγόριος ἔχει γὰρ ἑκατόμβην

πρός τόν Θεόν, γιὰ ὡρες ἄ-
 ἕλης Ἰωῆς κ' κοιταστώδεις
 θεῖο γυόφοσ .. καί οἱ ἀγῶ-
 νες συνεχίζονται.. ἡ κακή ἀμην-
 λα μεταξύ τῶς εἰς τὴν υἱότεια,
 ἀφροπνία, προέωχή. ὁ ἕνας βο-
 υθαί τῶν ἄλλων. ἔτοιμαζόν
 τὴν συλλογὴ πατερικῶν διδαχῶν
 με' αἴτιο "φιλοκαρία".

τοῦ ὁριζήν, θυμει-
 ώνους τὰ βπὸ δαί-
 τερα κείμενα, τὰ
 δὲ κακόδοξα παρέ-
 λειψαν. ὁ Γρηγόριος
 εἶναι ἐπιτολή
 τοῦ 6 (ἔκτων) συ-
 μέλωνε ὅτι τὴν "φι-
 λοκαρία" ἔτοιμασε
 ἀρχικὰ ὁ ἴδιο κ' μετὰ με' τῶν
 Βαβίλλεο τῶς ἔδωσαν τεχνική μορ-
 φή. Καλοκαίρι τῶ 361 βαβι-
 λωνίαι ὁ ὁσθλιανός μετὰ τῶν
 δαίνατο τῶ κωνσταντινῶ. εἶχαν
 βπὸ δαδα εἰς τὴν Ἀθίνα κ' πρέ-
 πει νὰ εἶχαν γνωρίζε.

Μετὰ ἀπὸ ἕνα χρόνος παραμονῆς
 βπὸ ἀσκητήρι τοῦ Ἰρι ὁ Γρηγό-
 ριος ἐπιτρέφει εἶναι πατερίδα
 τῶ. ὁ γέρων πατέρας του,
 δελεῖνὰ τῶν χει-
 ροτυμῶν ἱερέα.
 κα' τῶ 362 ὁ
 ἐπίσκοπος πατέρας
 του, τῶν χειροτυ-
 μῶν! Γράφει
 βπὸν Βαβίλλεο:
 "Βαβίλλεε' μὲ,

πίστεφε' με, πιο' πολὺ ἀνα-
 πνεῖω ἔθῆνα παρὰ τῶν ἀέρα.
 Ζῶ μόνου, ὅτι Ἰνδαμε ματὶ
 βπὸ ἀσκητήριο."
 ὁ Γρηγόριος παραπονεῖται εἰς
 τῶν πατέρα τῶ γιὰ τὸ ἀξί-
 ωμα τῆς ἱερωσύνης, θεωρεῖ
 τῶν ἑαυτῶν τῶ ἀνίκανο, ὁ
 πατέρας
 τῶ.

λυπημένος τῶ λέγει: "Τέ-
 λος πάντων, πύχανε παρὶ μὲ
 να συνεχίσεις τῶς ἀσκητι-
 κῶς ἀγῶνες με' τῶν Βαβίλλεο."
 αἴνας με' δὺο φῆνες μετὰ τῶν
 χειροτυμῶν τῶ ὁ Γρηγόριος ἐ-
 ριέκεται παρὶ βπὸ ἀσκητήριο
 τῶ Πόντος ἕως τῆς παρα-
 μονῆς τῶ Πάθχα. Τώρα
 ἐπιτρέφει. Τῆς ἡμέρας τῶ
 Πάθχα εἶπε βπὸ Νάτιαντὸ τῶν
 περιφημο λόγῳ ποὺ δικαιολογεῖ-
 ται γιὰ τὴν ἀπείθεια τῶ, τὸν ἴ-
 Τε ὅμως τῶν θεβαθμῶ τῶ κ'
 τῶν ἀξία τῆς ἱερωσύνης.
 ἐν τῶ μετὰ τῶ ὁ ἔτοιμοδαίνατος
 ἐπίσκοπος Καβκρεῖας Διοίνιος
 καλεῖ τῶν Βαβίλλεο κοντὰ τῶ.
 ὁ Βαβίλλεος ἀπὸ τῶ ἔτος 360

10 - Εΐχε δια-
κόψει ἐκκλη-
σιαστικὴ ἐ-
πικοινωνία με-
τὼν Διόνιο, δι-
ὅτι εἶχε ὑπο-
γράψει κακό-
δοξον ὁμολο-
γία.

Διόνιος κ' Βασιλεὺς συ-
ναντιώθηκαν κ' ἐκλήσαν. ὁ Διόν-
ιος τῆσδε συζητήσεσιν ἐξομολο-
γήσῃσιν ἵνα παραβύθηκε κ'
ὑπέγραψε τὴν κακόδοξον ἐκεί-
νην ὁμολογία τῶν Ὀμοιωθῶντων.
Σύντομος ὁ Διόνιος ἐκοιμήθη.
Τὸν κηδεύσαν μετ' αὐτοῦ ἦσαν
καθάρεια. Ἐπίσκοπος νεὸς ἔ-
γενε τὸ 362 ὁ Ἐυθέριος, ὁ ὁ-
ποῖος χειροτόνησε τὸν Βα-

σιλεὺς Ἰερεῖα. Ἡ
ἀγία Τραπέζα κ' ἡ
ποιμαντικὴ φροντί-
δα γίνονται τῶ-
ρα τῷ νεῷ τῷ ἔρχο.

Σε λίγον ἀρχί-
τει μία ταρα-
χή ὡς τῷ ποι-
μνίῳ. ὁ Ἐυ-
θέριος κ' τῷ
περιβόλλον τῷ
κήρυξαν πόλεμον ἐτὼν Βασιλεὺς
(Μαλλόν φρόνος). ὁ λαὸς
κ' οἱ μοναχοὶ ἀρχίσαν νὰ δι-
χάτουνται. ὁ Βασιλεὺς κάλε-
σε, ποιόν ἄλλον - τὸν Γρηγό-
ριο. ὁ Γρηγόριος ἦταν θαυρῆς.
"Βασιλεῦ, τὸ μόνον τῷ δέν
πρέπει νὰ γίνῃ εἶναι τὸ θλί-
σμα." Τὸν πᾶρε ὁ Γρηγόριος

κ' ἐκείνη τῇ νύχτῃ ἔφυγον ἀπ'
τῶν καθάρεια, ὁ εἷνας πᾶσε βῶν
πόντω, ὁ ἄλλος ἐτὼν Ματθίαν τῷ.

Ἐμεινε δύο χρόνια ἐτὼν Πόν-
τω κ' ὀργάνωσε ἀρκετὰ μονα-
στήρια ὡς περιοχῆς. Τὸς νύχ-
τες φοροῦσε ἕνα τρίχινο ραῖδι,
ἀγωνιόμηνος ὑπεράνθρωπον.
Φιλοξενούσε παιδιὰ τριχῶν τῶ,
κ' τὰ παιδαγωγούσε κατὰ ἄλληλα.
ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Πικραβῆτης, ἀπη-
χόρευσε τὸς χριστιανὸς διδασκoi-
λος νὰ διδάσκων, ὁ Βασιλεὺς
ἀνοιξε τὰ πτερά τῶ νὰ προ-
στατῶται ὡς νεῆς. Ἐγραψε
ἔρχο μετ' αὐτοῦ: "Πρὸς τὸς
νεῆς κ' πῶς νὰ ὑφρχοῦνται
ἀπὸ τῶς λόγους τῶν Ἑλλήνων,"
ὁ Ὀμιρος ἐγκωμιάζει τὴν ἀρε-
τή. κατὰ ἔχει νὰ μᾶς προφέρει
κ' ἡ ἔθνικὴ παιδεία. Δέν ἀνα-
λῦει ὁμιλος τὴν χριστιανότητα τῶ-
ν. εἰς τὸ τρίτον κεφάλαιον
αὐτῷ τῷ ἔρχο αὐτῆσιν μ' ἕνα πα-
ραδειγμα τὸς δύο παιδείας. ὁ
καρπὸς τῶ δυνάτου εἶναι ἡ ΑΛΗ-
ΘΕΙΑ, ἡ χριστιανικὴ παιδεία, ὑπάρ-
χον ὁμιλος κ' τὰ φύλλα. (= ἔθνι-
κὴ παιδεία)
ὁ Βασιλεὺς κυρίως ἤθελε μ' αὐ-
τῷ τῷ ἔρχο τῶ νὰ φυλάξει τὸς
χριστιανὸς ἀπὸ τῶν ἰσχυρῶν τῶ
νὰ περιφροσῶν τῶν Ἑλληνικὴ
παιδεία. ὁ Ἰουλιανὸς ὁ Βασι-
λεὺς συνήγαγε τὸν Μιβασιλεὺς
εἰς καθάρεια, ἐνῶ θάβητε εἰς
πόλεμον κατὰ Περσῶν. Ἐτίμη-
σε ὁ Ἰουλιανὸς ἀπ' αὐτῶ που ἔτρω-
σε, ὁ ἄγιος τῶ ἔδωκε τρεῖς
κριθίνους ἄρτος. Ἐθάρησε ὁ

Βασιλέως κ' τῷ ἔδωκε ἕνα μαῖντο χόρτα.
 ὁ ἅγιος εἶπε: « Ἰὼς ἔδωκα ἀπ' αὐτῶν
 πρὸ τρωχῶ, ἢ μεταχειρῶς θας με' ἀν-
 ταρῆθετε με' τρωχῶν πρὸ θυνηδῆτε
 να τρωτε.. ὁ βασιλεὺς ὀρθομένως
 ἀπεφάθισε νὰ τῶς ἀμωρῆσει με' τὴν
 σῆκη τῶ, κ' ἀνεχώρησε. ὁ λαὸς
 ἐνύβησε κ' προδωχόταν. ὁ Μ. Βα-
 σιλεὺς εἶδε τὴν θρωάκο εἰς ὄραμα
 νὰ κἀδετα εἰς ἔνδοξο θρόνο κ' πε-
 ρὶ ἅγιοι ἄγγελοι. εἶπε νὰ φωνάξου
 τὸν Μερκούριον νὰ φωνάξου τὸν ἐχθρὸν τοῦ γιῶν τῆς
 Ἰουλιανῶ. ὁ Μερκούριος ἐλθὼν ἐλόγησε κ' ἀνεχώ-
 ρησε, ἢ θρωάκος ἐλόγησε τὸν Βασιλεὺς διδουτῆς τοῦ θρωάκο, ἦλθαν
 εἰς ὄραμα δια' τὴν ἐρμηνεία τῶς « ἔξαιρησθαι ». Μετὰ ἀπὸ τὸ ὄ-
 ραμα αὐτὸ ἐπῆγε ὁ ἅγιος εἰς τὸν ἐκεῖ νασ τοῦ ἁγ. Μερκούριου
 κ' ὡ' τῶ θρωάκος! τῶ ἁγιο λαίψαν ἀπέθιατε. Πράγματα
 θρω' μα' χη θρωάκος ἀπ' τὸν οὐρανὸ χρωῆσε τὸν Βασιλεῖα.
 ὁ Ἰουλιανῶς ξεφυχῶντας ἐβόησε: « Νηικικῶς με, Νηωραῖε, »
 ἦλθαν Ἰούλιος τῶ 363. ἔβασιλεψε ὁ εὐσεβῆς Ἰουλιανῶς

τῶρα ὁ Βασιλεὺς χρωῆσε κατα τῶ ἀρετικῶ εὐνομῖθ
 ποὺ ἦταν ἀρειανόφρων. Ἀπέδειξε θρω: « οἱ χαρακτη-
 ρισμοὶ ἀρεννῆτος κ' χρωῆνῆτος δὲν δείχνου τ' εἶναι (δηλ.
 τῶνοθεῖα) ἀλλὰ « πῶς » ὑπάρχει. ὁ Πατὴρ ὑπάρ-
 χει ὡς ἀρεννῆτος, ὁ γιῶς ὡς χρωῆνῆτος. ἔζησε, δε-
 σποχῶν ὁ ἅγιος τὴν ὑπαρξῆ, τρωῶν ὑποδοχῆων τῶ
 εὐσεβῆ θρω, μῆος θρωῆς! ὁ Βασιλεὺς θρωῆθηκε
 θρω θρω θεολογικῶ πρόθερε ὁ Μείχας Ἀθανάσιος.

ὁ χρωῆνῆτος μετεχει θρω ἀκαθῆτες ἐνέρχεται τῶ θρω κ' ἀρχαί-
 ται, ὅπως ἀχρωῆ τὴν θρωῆν φρωῆν. θρωῆται «κατὰ χρωῆν» (μετε-
 χει, θρωῆ θρωῆς ἐνέρχεται κ' ὅχι «κατὰ φρωῆν», (δὲν μετεχει θρω
 θρωῆ φρωῆ) θρω εἶχε ὀρθῶθαι νὰ χρωῆ θρωῆ θρω Ἀλῆμψα-
 κο τῶ ἔλλησῶν τῶ, ἔχρωῆν χρωῆτερα θρωῆ εὐσεβῆ διαχρῆξαι
 μετὰ θρω ὀμοιοθρωῶν κ' ὀρθοθρωῶν. ἦλθαν κ' ὁ εὐσεβῆθιος.

ἔχρωῆ καχρῆθαι κ' ὀρθοθρωῶν (= ταχυθρωῶν) . τῶτε ὁ Ἰουλι-
 ανῶς (μετὰ ἀπὸ ἕνα ἔτος θρωῆθαι) ἀπέθανε κ' ὁ ἀρετικῶς θρω-
 λῆς ἀνέθρωθαι θρω θρωῆ. (Μάρτιος 364) . ὁ ἔτοιμοθρωῶν
 ἐπιθρωῶν καχρῆθαι εὐσεβῆς τῶ τῶθαι θρωῆθαι ἀπ' τὸν θρω-
 χρωῆ τὸν θρωῆθαι, ὡς ἀπέθαιξε τὸν Βασιλεῖο. ἔχρωῆ
 ὁ θρωῆθαι τὸν 19 ἐπιθρωῆ τῶ καχρῆθαι τὸν Βασιλεῖο

να ἔλθει εἰς Βαβυλῶνα διότι οἱ κέρτικοι κα-
 ζέτρεψαν ψυχές. ὁ Βαβίλωσ καθυπέστηθε, ὁ
 Γρηγόριος ταξίδεψε πάσι μέχρι τῶν πόντων κ' εὗ-
 ρηκε: «ὐδὲν ἦρθε μόνος με, ἢ ἔβριζαν.. ἢ ἐκκλη-
 σία θεὸς καλεῖ... τὴν ἐπομένην ἡμέρα ξεκίνη-
 σαν ματὶ γὰρ τὴν καθαίρεσι, πρῶτα πᾶσαν ἐπὶ
 ἐπίσκοπο ἢ διακόνου μεταξὺ τῶν τῶρα δὲν ἴσχυ-
 ρει.. Συγχωρῆσι κ' νέες ἀποφαίσει.. ὁ εὐσεβὴς
 θυγκύζωνε τὸς ἱερεῖς τῶ κ' ὁ Βαβίλωσ ἐξυμῶ-
 θε κ' τὸς διδάσκε εἰς τὸ ναὸ. Τα' λόγια τοῦ
 ἔδιδαν φῶς κ' δύναμι ὀρθοδοξίας εἰς τὸς χριστι-
 ανούς.

ὁ ἐπίσκοπος ἔλεγε: «ἔγω ἔχω τὸν ἰσχύ-
 να, ἀλλὰ ὁ Βαβίλωσ τὴν ἐξουσία»

Οἱ ὁμῆτες τοῦ Βαβίλωσ ἐπὶν ἐξαήμερο ἔχιναν
 θεὸν κατὰ νυκτῶν, μία τὴν ἡμέρα. Παράλλη-
 λα, ἔγραψε ἐφημερίδα εἰς ταχμοῦ τοῦ βασιλέως.

ὁ ἐπίσκοπος Ἀθανάσιος θυκοφαντοῦσε
 τὸν Βαβίλωσ τὸ ἄγος τοῦ ἔγραψε: «Μὰ θεὸς δὲν
 φοβάμαι. περιφρονῶ τὸς ἀπειθεὶς θεῶ, ἢ ἀκριβέ-
 ρα θεῶ εἶναι πῖστη με παρηγορεῖ. εἶδαν ὀρθόδοξος
 κ' βίβλημα δύνατο τὸς ἐκκλησίας, αὐτὸ εἶναι

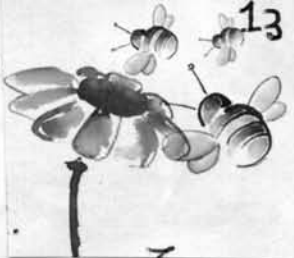
ἄρκετο νὰ λυθμονίω τὸς
 ἀποχίτες θεῶ. Τα' ἔτη 367-369 ἔγινε
 ἄγος ἐλλείψεως τροφίμων, μεγάλη πείνα.
 Πολλοὶ ἀπέθνησκον... κ' ἀρρώστους. ὁ ποι-
 μὴν Βαβίλωσ ἔβλεπε μόνον ἐπίδα τὴν προβε-
 χή. ἔφρες ἀόγκηρες ἐπροβέχονταν γουγκηνῆς,
 καθυπέ τὸς πῖτος γὰρ παρακλήσεις εἰς τὸς
 ναὸς. ἔφρε κ' κατὰ ἄλλο. Οἱ πῆσθιοι τὸς και-
 θαίρετας ἦταν μία πηγή διὰ τὸ λαὸ, πωλοῦσαν
 τροφίμα πολλὰ ἀκριβὰ. Οἱ πτωχοὶ κ' ἀρρω-
 στοὶ πωλοῦσαν σχεδὸν ὅλο τὸ σπῆτι τὸς γὰρ
 εἶνα κομμάτι ψυφί. ὁ Βαβίλωσ, με τὸ μα-

βίβλη τῶν κυριζήτων τῶ χρωποῦσε ἀνεμείντα, τὸς θυκενῆ-
 θεις ὄλων. Τα' θυρία θυ. οἱ ἀβηλαχοὶ ἔμποροι, ἡμέρεψαν κ'
 ἔδιδαν ἐλεημοσύνης. Συνεργεῖα με ἐπικεφαλῆς τῶν Βαβίλωσ ἔτρε-
 χαν γὰρ ἔρανο, ἀπὸ σπῆτι θεὸ σπῆτι ἀπὸ ἀποδύκη θεὸ ἀποδύκη. Τα'
 θυγκύζωναν θεὸ κατακλιθῆς.. ἔκει θεὸ θυβότια οἱ πεινῶθῆνοι
 κ' εἰτοιμοθάνατοι κατὰ χιλιάδες θυτανῆσαν. Πρῶτα τὸ πα-

Δια κ' μετα' ἄλλοι ἀδιακρίτως ἢ εἰδωλοχάρτες ἢ Ἑβραῖοι.. ὁ Βαβίλεως τῶν καταγωγῶ ἐργατόταν βάν γιατρος.

τῶν ἐποχῆ αὐτῆ τῷ ριμού, βάζονται τρεῖς ὀμίχλιες τῶ. Συγκλονιστικες! ὁ πλάτος εἶναι δῶρο κ' μέγαν γιὰ τὸ καλὸ τῷ ἀνθρώπῳ. ὁ πλάτος εἶναι διαχειριθῆναι τῷ πλάτῳ.

Πρέπει νὰ δίδει κ' ὄχι μόνος τῷ ν' ἀπολαθῆναι.

καὶ ὁ ἄγιος ἀρρωθῆναι βαρεῖα, ἀπὸ κριβὶ ὑπάτιδας. Τώρα μέ τῆς ἐπιβταχῆς τῷ, ὁ ῥό-

χος τῷ φθάνει ἐκεῖ τῷ ἀδυνατῆ τῷ βῶμα.

Τὸν ἰόνιο τῷ 370 ὁ ἐπίσκοπος Εἰσεβθιος παρέδωθε τῷ πνεῦμα. ὁ Βαβίλεως πού ρίχθῃς μῆνες πρὶν ἔκτανθε τῶν θάνατο φύτερας τῷ, τώρα φίχτηκε τῶν ἀνταγωνισθῶ γιὰ ὑποψήφιος ἐπίσκοπος. Ἀρκετοὶ τῶν ἡδελφῶν, ἄλλοι βουδούσαν τὸς ἀρειανόφρονες. Ἡ καθάρεια κινδύνεω νὰ παραδοθῆναι ἢ ἀρετικῶς ἢ ἀνικάνους. ὁ Βαβίλεως τῆς τῆς ἀπ' τῶν Γρηγορίου Ναζιανζῆνός νὰ ἔλθει.. οἱ ἀντιπάγοι ἔλεξαν:

“ὁ Βαβίλεως εἶναι ἀρρωθῆς, πῶς θὰ λειτουργῆ, πῶς θὰ ταξιδεῖ;” ὁ πατὴρ τῶν Γρηγορίου Ναζιανζῆνός, ὁ γέρων Γρηγόριος τὸς ἀπῆντι-θε εἰβτωχα: “ὄλο μὲν γιὰ τῶν ἀρρωθῆτα τῷ Βαβίλεως, ὡς ἔρωτῶ: “ἀδελφῆ θὰ ἐκρέξτε ἢ διδάσκαλο τῆς ἐκκλησίας;”

ὁ ἴδιος ὁ Γρηγόριος βενοχωρήθηκε, νὰ βουδῆθε ὅτῆν ἐκλογή τῷ φῆσ τῶ; πῶς; Τοῦ γράφει κ' ὀχελὸν τῶν καταγορεῖ.

“Μέχρι τώρα Βαβίλεως, βε γυρίτα βυνοτό, οἱ τελεωταῖες ὅ ἐνερχῆες δὲν μῶ φαίνονται βουβαρεῖς. Ἐφραδα ὅτα βυρρεῖουν ὅτῆν καθάρεια περὶ τῶς πωνῆντα ἐπίσκοπος. “Ἄν ἔρῳ θὰ μεῖ καταγο-ριθῶν ὅτα ἀπὸ κοινὰ βυρρεῖοντα - ὡς παγαλοὶ φῆσοι - κάναρε κόμμα κ' ἐν δέχεις τελετικὴ γυρίμη μῶ, παρη-ταῖθῶ, αὐτῶ δὲν εἶναι γιὰ βεῖνα. “ Λόχοι ἀκαίροι, ἀψυ-χολόγηται. ὁ Βαβίλεως τῆς βουδῆτα ἀπὸ τῶν πα-τῆρα τῶν Γρηγορίου. ἔκείνος κάλεθε τῷ γυῖ τῷ Γρηγο-ριο κ' τῶ εἶπε νὰ γράψῃ γράμμα, ὅπως προκεῖ τῶς τῆς καθάρειας. ὁ πατὴρας ὀμίχλι κ' ὁ ἴδιος γρά-

Ἰεχῶ

Ὁς βατολογεῖ ἀπὸ ἐπιπέσω τ' αἰ λέναν. Κύριε Ἰησοῦ Χρῆσ, θέλεις καὶ ἐλεεσθῶ μετῶ

φει. : "Είμαι ποιητών μικρού ποιητίου, αλλά
 η χάρις τῷ θεῷ δὲν ἔχει ὄρα. Τα' θαύμα-
 να κ' οἱ ἀγῶνες μὲ γὰ τῶν Ἀγνεία μου
 χάρισαν πέρα. Τώρα δὲ τῶν ἀκούετε.
 Ὁ ἐπίσκοπος εἶναι γόχνος τῆς -εὐαγγελίας.
 Ἡ καθαρεία εἶναι τὸ κέντρο μας, ἡ μητέ-
 ρα ἐκκλησίας! Εἶμαι ἄρρωτος κ' δὲν μπο-
 ρῶ νὰ ἔλθω, ἡ γνώμη μὲ εἶναι γὰ τῶν
 Βαβίλειο. Κι' ἄλλος καλὸς ἔχετε, μα
 αὐτὸς εἶναι πάνω ἢ ὁ ἄλλος. Τὸ χεῖρ μὲ, τὸ
 καθόδησῃ τὸ Ἅγιο Πνεῦμα εἰς τὸν Βαβί-
 λιο. Ὁ ἀγῶνας εἶναι γὰ
 Ἰωὴ ἢ Ἰάννα ...

βιο Σαμοβαίων κ' τῷ τῆς οὐδὲ νάρθη βῆν καθαρεία!
 Αὐτὸς ἦρθε, εὐχομένος, ὀρθόδοξος, δυναμικὴ παρθεσία.
 Οἱ Ὀρθόδοξοι πῆραν ἰάτρους. Ὁ πατέρας Γρηγόριος
 εἶπε εἰς τὸν γιὸ τῶ Γρηγόριο. "θα πάω βῆν καθα-
 ρεία, ὡς ἐτοιμαῖσθαι ἡ μητέρα σου κ' ἡ ἀδελφὴ τῶ
 Γοργονία εἶνα μικρὸ κρεθ-βῆν βῆν φορεῖο, θαῖτε
 τὸ βῆν ἄμαζα, δὲ δῆς δὲ πᾶν καλὰ ..."
 Ὁ χεῖρ ἐπίσκοπος βῆν-βῆν... ἔρθε!...
 Ὁ λαὸς τῶν ἀποδέχτηκε! Πομπὴ ἐπιθρητική!
 Σεπτέμβριος τῷ 370 ἡ σύνοδος ἐψηφίσε τῶν Βαβίλειο.
 Πρῶτος τῶν ἐπισκόπων ποὺ χεῖρ τῶν βῆν τῶν Βαβίλειο
 ἦτο ὁ Γερῶν Γρηγόριος. Τώρα ὁ Βαβίλειος εἶναι **Μητρο-**
 πολίτης καθαρείας! Ἡ νίκη τῶ Ἁγίου Πνεύματος **Τος**
 ὁ Γρηγόριος δὲν ἦρθε νὰ σωχάρη τῶν φίλο τῶν...
 Τὸ ἔγραψε δὲ ἰάτρους, ὅταν βῆν κατὰ τῶν οἱ κατὰχοροι...

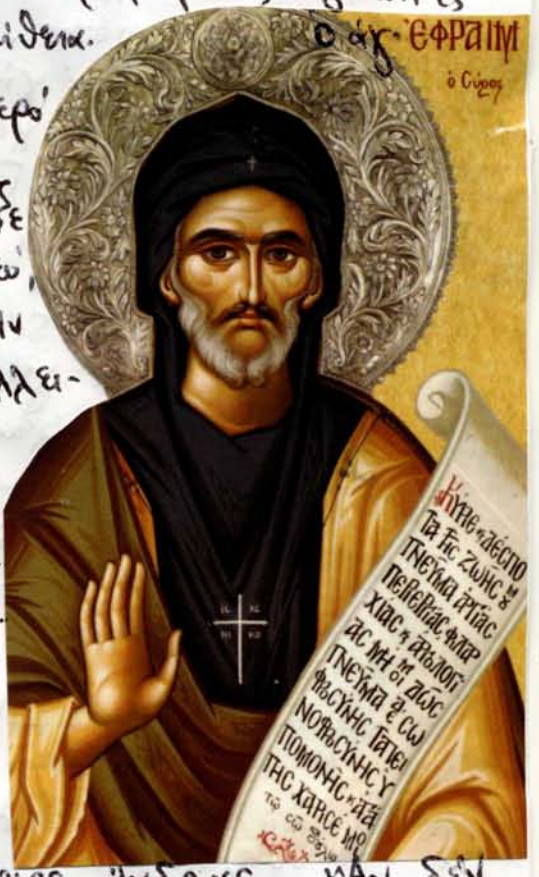

ὁ Βαβίλειος παραπονιζόταν... ὁ Γρηγόριος βῆν τῶν
 ἐπιβουλή τῶ ἀπάντα ὅτι δὲν ἰάτρους...
 ὁ Βαβίλειος χρεατοῖταν τῶν Γρηγόριο γὰ Πρωτοσύ-
 κηλο κ' ἐπειδὴ αὐτὸς δὲν δεχόταν, ὁ Βαβίλειος
 τῶν κατὰχορῶν γὰ ἀδιαφορία!
 Τότε ὁ Ἀρειανισμὸς κυριαρχοῦσε. Οἱ περιβ-
 βότεροι Ὀρθόδοξοι, εἶχαν ἐξοριθεῖ, ἡ Ἀλεξάν-
 δρεία κ' ἡ καθαρεία, ἔμεναν προσηλωτῆ
 Ὀρθοδοξίας. ὁ Μείγας Ἀδωνάσιος
 75 ἔτων κ' ὁ Βαβίλειος 40 ἔτων.
 ὁ Μείγας Βαβίλειος, τῶν ἑνα τῶν

ἤλεξε, τῶν ἄλλων θυμωθεῖς, ἄλλον ἀπεχθες. Ὁ διάβολος ἐνεργῶς με' τὸς θυκοφάντες, ἔφθοιαν θε' θυμῶ να' γε-
 ρου θυ ο' Βαβίλεως ἀναθεοῖατε τῶν Γέροντα' του τῶν ἐπιθκοπο Διάνιο. Ὁ ἄγιος εἰρίθκε δύναμι υ' ἀνατρέ-
 πει τῖς θυκοφάντες. ἄλλοτε με' θυμῶτι, ἀλλο' με' ἐπι-
 θυωές, ἄλλοτε με' ἐκθεβι-ὀμολογία πίθτεις. κάποιοι ἐπι-
 θυκοποι χερουθῶδαν κληρικὸς κ' ἐπαίριαν μετὰ τὰ χρε-
 ματα. ἕς τῶν ἐπιθτορῆ του (αριθμ. 53) καταδικάτῃ τὸ
 κακό αὐτῶ. κληρικοὶ εἶχαν ἀφιερωμένες θυναῖτες
 ἢ μοναχές θυπτα τὸς χυκ' θυοῦδα.

Τὸ θυκανθωο κ' τὸ κακό παρὰδειγμα φροβερό
 ὁ πρεθυβυτερος Γρηγορίος εἶχε θυνεῖακτι
 μία μοναχῆ. ὁ μέγας Βαβίλεως τῶν ἤλεξε
 ἐκεῖνος ἀθαντά. εἶμαι χυρος 70 ἐτῶν, ἔλεω
 θερος ἀπο' κάθε θυφρατικό παῖδος. (Ἀπ' τῶν
 αὐτῶ θυβαῖωθι αὐτῆ θυεῖται κανεις τῶν ἔλλει-
 πνευματικότῃτος τῶ πρεθυβυτερο τῶ τῶ)
 ὁ Βαβίλεως: " Οὐτε μία θυχηῆ δέν
 φραντάθυκα ὅτι εἶχῃς θυρκικες θυεῖτες
 με' τῆ μοναχῆ. ὅμως πρεῖται να' μη θυκαν-
 θυρίθεις, τὸ παρὰδειγμα θῶ μη πορεῖ ν' ἀ-
 κοχῶθυθεῖ ἕνας νέος κληρικός κ' τῶτε
 ἐννοεῖς τὸς κινδύνος. " Μετὰ εἶγνε
 αὐθτυροῖατος: " ἔε' διέτῶζα κ' θε' θυ-
 ναδιατῶθω να' θυεῖται τῆ θυναῖκα θε'
 θυναθυρι κ' θυεῖνα θυ' θε' θυοῦδαεῖ κάποιος ἀνδρας. " Ἄν δέν
 θυορῶθυθεῖ τὸ κακό, θυ' θε' ἀνάθε ματῶθω κ' θυ' εἶδοποιῶθω να'
 μη ἐπικουνωεῖ κανεις ἀπ' τὸς κληρικός ματῆ θῶ.

ὁ θυος τῶ μετῶζα Βαβίλεως, ἐπιθκοπος Γρηγορίος δέν ἀναγνώ-
 ριθῆ τῶν Βαβίλεως. ὁ Γρηγορίος Νυββος (ἀδελφός τῶ Βαβίλεως) χυ'
 να' ἐθυομαθῶναι τῖς θυεῖτες παρὰθυγραψυθε τρεῖς ἐπιθτορῆς
 με' τῶν ὑποχραφῆ τῶ θυ' κ' θυ' θυλωνε φηλικά ἀιθθυήματα.
 ἔνω ὁ Βαβίλεως με' χυρα εἶδουχυε τῶν ἐπιθτορῆ αὐτῆ παρὰ θυ-
 αῖθυκε ὁ ἴδιος ὁ θυος κ' ἀρῶθυκε τῶν θυθυότῃτα ἐπιθτορῆς.
 .. ἡ ἀφῆλεα τῶ μικρῶ ἀδελφῶ δέν εἶχε ὅρια!..
 μετὰ εἶχραφε ὁ Βαβίλεως θῶ θυο του ταπεινά θυτῶντας νῶρ-
 θυ να' θυναυθυδῶν, να' οἰκοδομῶθῃ τὸς πῖθῶς κ' τῶν ἴδιο..
 ὁ θυος θυρῶε κ' τῆθος εἶγνε ἀχάθυ μετὰ θυ' τῶς..
 ἡ θυραφε ἐπιθτορῆ εἶς τῶν μετῶζα Ἀδαναῖθω θυτῶντας θυοῦδα
 κ' ἀναγῶρῆ θυτῶς τῶν θυβαῖθῶ ἀνάμεθα θῶς θυβαῖθῶς κ'
 ἱκανὸ ἀνάμεθα θῶς ἱκανός, τῶ θυτῶ να' ἱκετῶθῃ

-16- τὸν θεὸν γὰρ ναὶ δαῖτον ἄνθρωποι. Προχώρη Ἀθανάσιε, γυν-
 ρίζω αὐ λέγω. ἔδω θὰ μὰς ὀδύνηδες, γὰρ ὁ θεὸς ἔθε-
 να ὀδύνη, ἐβένια φωνάει περιβόητο ἀπὸ ὄχθης.

Τὶ εἶχε ὁ μέγας βίβλος τῆς ὀρθοδοξίας Ἀθανάσιος περιβό-
 ητο; Πολλὰ πᾶ ἔν γυναιτομε ἔμας!. Μὰς ἀρκεῖ αὐτὰ
 πᾶν θυφείων ὁ βαβίλεις: ἀχάτη κ' πόνο γιὰ τὴν ἐκκλησία,
 θυφείων γιὰ τὴν ἐκκλησία, ἀποβίωθι βίω ἐκκλησία!

Αὐτὸς εἶναι ὁ μέγας Ἀθανάσιος. ἔμας τὶ εἶχε θυφείων;
 εἰς τὴν Ἀνωχία θάρχε ἔχθη. ὁ ἐπίσκοπος τῆς ἀγ. Μεγε-
 τίας ἦταν ἐξορίστος, οἱ δυσκοὶ βου θυφείων τὸν

Παύλινο ναὶ γίνε ἐπίσκοπος ἐπὶν ἴδια πόλ-
 ἠ δὲ εἶχε διαθροῦθι λιγώτερο ἀπὸ τὴν
 ἀνατολή. Γι' αὐτὸ ὁ βαβίλεις ἔχραφε

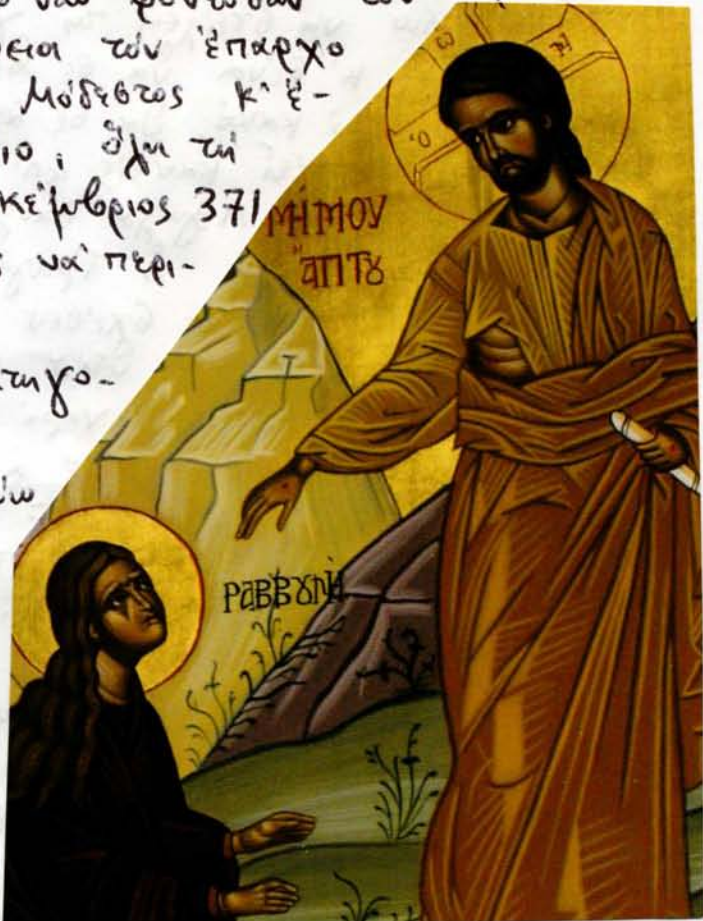
εἰς ἐκκλησία τῆς ἀβύσσου, περιχρᾶροντας
 τὴν χυρῶντα βίω ἐπίσκοπο Ρώμης τὸν
 δαίμαθο. ἠ εἶναι ἔν μὲν ἀνδάνοτα τὸν ἰβείθμο,
 τῆς Ἀνωχίας κ' γυναικᾶ τὸν κίνδυνο εἰς τὴν ἀ-
 νατολή.

ὁ βαβίλεις ἔχραφε βίω Γρηγόριο τὸν
 Ναζιανζῶν, νάρθει εἰς θυφείων, ναὶ ἔχει τὸ προ-
 βυθίθμο, πρόεδρος θάβου εἶναι, τὸ ἔχραφε, ἔχι
 ἔχθι, εἶθαι ὁ θεολόγος μὰς, τὸ ἄγιο πνεῦμα λαθεῖ με' τὸ βίω-
 μα θᾶ, ἔχθι ναὶ θεὸς πόνο θὰ ἔθι διακόβω. (ἐπιβίωθι 71)

ὁ ζῶντομα ὁ Γρηγόριος πᾶρε τὸ δρόμο γιὰ τὴν καθαίρεση,
 ὁ βαβίλεις θυφείων δὲ δὲ ὀρθοδοξία, θυφείων περιβίβεις. θυφείων
 λῶν ὁ ἀρειανοὶ ἐκκλησία, ὁ ἄλλο ναὶ φόνεβαν τὸν ἱερέα

ὁ θυφείων ἔβταξε βίω καθαίρεση τὸν ἐπαρχο
 Μόδεβτο με' βτρατῶ. Διεταξέ ὁ Μόδεβτος κ' ἔ-
 φεραν τὸν βαβίλεις βίω δικαστήριον, ἔχθι τὴ
 νόχτα ὁ ἄλλος προβυθῶταν. Σεκέμβριος 371

- Μόδεβτος: - βαβίλεις, πᾶς τὸ ἄλλο ναὶ περι-
 φρονίβεις τὸν θυφείων;
- βαβίλεις: - γιὰ ποῖον βράχμα κατῆγο-
 ρῆμαι;
- Μόδ: - Δὲν ἔχεις τὸ ἴδιο πιστεύω
 με' τὸν θυφείων.

- βαβίλεις: ὁ θυφείων
 προβυθῶ τὸν χρι-
 βίω βίω κ' ἔθμο,
 ἔχθι προβυθῶ τὸν
 γι' ὁ βίω θεῶ.

Μοδεβτ: Εμείς που πιστεύουμε τα ίδια με τὸ βασι-
λέα, τι εἴπατε;

Βασιλ: Τιποτα, ὄμο προβάτῃεσε τέτοια πράγ-
ματα..

Μοδ: - Δὲν εἶναι ὁπσοδαῖο νὰ μᾶς ἔχεις φι-
λῶς;

- Βασιλ: - εἶδτε ἔπαρχοι ἰσχυροὶ, μὰ δὲν εἶδτε
πιὸ βεβαβτωὶ ἀπ' τῶν θεῶν. ὁ χριστιανισμὸς δὲν φαίνεται
ἀπ' τὰ ἀξιώματα, ἀλλὰ ἀπ' τὴν πίστι των προβώπων

- Μοδ: - Δὲν φοβάται, γοιπὸν, τὴν ἐξοβία μου;

- Βαβ: - καὶ τί μπορεῖς νὰ μοῦ κάνεις;

- Μοδ: - εἶνα ἀπ' τὰ πολλὰ που ἔχω βᾶν ἐξοβία μὲ

- Βαβ: - Νὰ τ' ἀκῶσω..

- Μοδ: - ἔξοβία, δηλωβι περιβόιας, θάνατος

Βαβ: - Μὲ τίποτε ἄλλο φοβέριβε' με, αὐτὰ δὲ
μὲ νοιάζον.

Μοδ: - Πῶς; Δὲν φοβάται;

Βαβ: - (κτῶ) ἀπ' τοὶ τριητένα παχιόρχα μὲ κ'
κερικά βιβχία δὲν ἔχω τίποτε ἄλλο νὰ δηλωβίς,
νὰ μοῦ πάρεις, ὅσο νὰ μὲ πᾶτε ἔξοβία,
εἶναι τίποσ τῶ θεῶ, ἔγω δὲν ἔχω διου' μὲ τῶπο, εἶμαι πάροικος

θαβανιβτάρια; τὸ ἀδελφικό βῶμα μ' εἶνα χῶπημα τελευ-
ναι, μ' ἀπειλεῖς μὲ θάνατο, εἶβαι ὁ ὠερχέτης μὲ, αὐτὸ πο-
δῶ κτ' ἔχω νὰ φραῖσω χρηγορώτερα βτῶ θεῶ.

τὸ θυριό (τὸ ἔπαρχος) νικηδύκε ἀπὶ
τὴν ἀρώματα

- Μοδ: κανεῖς μπροβτὰ μὲ, με'χρι τῶρα
δὲν μὴμβε ἔτβι με' παρρηβία..

- Βασιλ: - Γιατὶ ποτε' δὲν θυαν' τιβες

ἀλιδινὸ ἐπιβκοπτο, ὅταν κινδυνῶει ἡ πίστι βτῶν θεῶ, τότε πε-
ριφρουθίμε τὰ πᾶντα κ' ἀγαθὰ ἴσμε αὐτῶν. Ἄς ἀκούβει ὁ βα-
βιλῶς ὅτι δὲν θὰ δεχθῶ τὴν κακοβόβία, ἔβτω κτ' ἐν, ἀπειληβίς
χειρότερα. (ὁ Μοδεβτος ἔκανε νόημα βτῶς φρῶρῶς νὰ τῶν
ἀφίβου ἐχῶθερο) .. ὁ βαβίλειος εἶχε νικητής, ὁ Γρηγοριος

ὁ φίλος των τῶν χαρῆτιβε πρώτος. τῶν ἐποβίην ὁ Μοδε-
βτος εἶπε βτῶν θαβίβία Οὐάχη: " Νικηδύκαμε ἀπ' τῶν βαβίλειο,
δὲν φοβᾶται ἀπειλῆς... " ὁ Οὐάχης ἔδωβε ἐντοχή νὰ μὴ χρη-
βιμοποιβῶν βία, δὲν ἀλλᾶρε πιστῶσ ὁ θαβίβως, μόνο τακτικῆ..

ὅπως τὸ βίδερο, βτῶ φωτὰ λυγίτε, ἀλλὰ μὲνει βίδερο. !!
Δεκέμβριος τοῦ 371. Μὲχρι τότε χριστῶγεννα κ' θεοφάνειο

18 - Εόρτασαν στις 6 Ιανουαρίου. Ο Ουάχης πήρε την απόφαση των έκτα Ιανουαρίων με δορυφορία πήρε στο μητροπολιτικό ναό. Στάθηκε δίπλα στην ώραία πύλη να δώσει πρόφορο κ' νάμα. κανείς ιερός ή διάκονος δεν τα έπαυσε. Ο Ουάχης γύρισε, τα γόνατα τω γυθικάν, ένας ιερός των κραταβε άη τω χέρι, παρά λιγο να πέσει κάτω. Τα δώρα πήχαν στο ιερο βήμα. Ο Βαβίλλιος έκανε νύμφα κ' ο διάκονος πήρε τα δώρα τω κακοδόξο Ουάχη. Είς τω τέλος τής θ. Λειτουργίας συνομιλήσε ο βαβίλλιος με τών βαβίλλιο. Τι είπαν δεν γνωρίζουμε. Οι διωχοί πάντως των όρθοδόξων λιγότεραν. Τώρα ετοιμάζεται τω δια ταγμα έξορίας για

των βαβίλλιο. Λίγο πριν υπογράψει ο Ουάχης, τω παιδί τω, ο μικρός Γαλατίας καυχόταν με τωρετώ. Οι ιατροί... τίποτε δεν μπορούσαν να προσφέρουν. Η βαβίλλιο βα Δομνίκη χερμάτι θλίψη.

Ο Ουάχης έκαλεσε τών βαβίλλιο ο βαβίλλιος πήρε στο οίκημα τω έγραψε η βαβίλλικη οικογένεια. Το παιδί άμεθως καλυτέρευσε. Τως είπε να τω βαπτίσουν.

Ο Ουάχης παραθύρηκε άπ' τως άλοκόλακες κ' όταν άρειανόφρων ιερός έβαπτασε τω βαβίλλιο, απέθανε.

ζύντορα... κ' ο Μόδετος άρρωστίσε θαρεια.

των επίσκοπο βαβίλλιο... ο οποίος τών εθεράπευσε με τιν προβωχί τω. Ο Μόδετος γίνετα ελεήμων κ' θουδα τιν εκκλησία (επιβωχί 104). Τιν περίοδο άυτή (372 έτος) ο Ουάχης εκκλησιαστικε παλι, βε' ναο' που λειτουργε ο βαβίλλιος

Ο Ουάχης δωρισε πολλά κτήματα τω για τιν περιθαλψη πτωχών κ' άρρωστων. Οι Άρειανοί καταφεραν με δυσκοφαντιες να πείδον τών Ουάχη να έξοριση τών βαβίλλιο. Μόλις θελήσε να υπογράψει, τρεις φορές ηό κάλαμος η έβπαγε, κ' χείρισε φόβο. Η έξορία δεν θα γίνη ποτε πλέον.

Διαιρεσε τιν επαρχία στα δύο, η μία με πρωτεύουσα τιν Καβαρία, η άλλη με τιν Πόσανδο. Ο Ανθίμος επίσκοπος Τυάνων ητο Αίρεσιφιλος τω, έκαναν συνόδους κ' αποφάσισαν χωρίς βαβίλλιο. Ο βαβίλλιο διαμαρτυρήθηκε παν τω

κος με τως τω' γνωμη τω βαβίλλιο.

Τὸ μόνο πῶ ἔχινε ἦτο να' ἀν-
 τικατασταθεῖ ἢ ποδωδὸς μετὰ
 Τύανα. Χειροτόνησε ὁ Βασιλεὺς
 τῶν φίλο τῷ Γρηγόριῳ Νατι-
 ανηνοῦ ἐπίσκοπο Σαβίμων, μετα-
 ζῶ καθαρείας κ' Τυάνων κ' τῶν
 ἀδελφοῦ τῷ Γρηγόριῳ, ἐπίσκοπο εἰς
 τὴν Νύββα, κοντὰ ἐτὼν Ἄχου πο-
 ταμό. Ὁ φίλος τῷ δέν πᾶχε κα-
 θόλου ἐτὼν ἐπίσκοπὸν τῶ, τῶν κατα-
 τήρησε ὅτι εἶναι ἀπαίδεως, ὅ-
 τι ἄγνωστὸν τὴν ἐκκλησιαστικὴν κα-
 τάσταθ.

Ὁ Γρηγό-
 ριος, πάντα τῷ ἴδιῳ
 ἀναδρόσε, ὅταν τῷ ἴ-
 τῶσαν ἢ ἀναγὰθει
 δραβί. Ἀπὸντιθε:

« Βασιλεε, κάνε ὅτι
 ὠραῖο μπορεῖς. Ἐμέ-
 να ὁμως ἀφθε με
 ἐτὼν ἠδουχία με »

Ὁ Βασιλεὺς θεβαῖσθη-
 κε τὴν ἀπραγία τῷ
 Γρηγόριῳ, ὁ Γρηγόριος
 ἀναγνώρισε ὅτι ὁ Βα-
 σιλεὺς ἐνέρχεται πρὸς τὸ
 θυμωμένον τῆς ἐκ-
 κλησίας. ὅταν διαμαρτυρήθηκε
 ὁ Γρηγόριος γὰρ τὰ ἔαθιμα ὅτι εἶ-
 ναι ἄθλιο χωρίο, ὁ Βασιλεὺς ἔγρα-
 ψε. « Ἐὰ ἔαθιμα θὰ γίνου
 ἔνδοξα ἀπὸ τῶν Γρη-
 γόριου κ' ὅχι ὁ Γρη-
 γόριος ἀπὸ τῶν
 τοῦτο. Αἰτὰ ἔχιναν
 τῶν ἀνοιξί τῷ 372
 ὁ Γρηγόριος τῷ 379
 πᾶχε ἐτὼν κων/ται
 κ' ἐπιρὶξε τῶν

Ὁρθοδοξία. τῷ 381 ἔχινε Ἀρχι-
 ἐπίσκοπος.

Ὁ Βασιλεὺς ἔγραψε ἐπιβόλους
 εἰς τὴν Αὐβί Τυώντος βουδία.
 ἔγραψε πάλι εἰς τὸν Μ. Ἀδαναί-
 βιο. Ζητάει ἀπὸ τῶν Αὐβί νάρ-
 δῶν να' ἀντιμετωπιθῶν με
 ἐννοδο τῶς ἀίρετικῶς.

Μετὰ τὴν ἐπιβόλους 113, 114 πρὸς
 τῶς πύτως τῆς Ταρσῆ προτεί-
 νει δύο ὄρες ἐνόμιστος. α) Να
 δευχθῶν τῷ σύμβολο πίστεως
 τῆς Νικαίας κ' β) να' ὁμολο-
 γηθῶν ὅτι τῷ ἉΓ. ΠΝΕΥΜΑ δέν
 εἶναι κτίσμα. ὅταν οἱ ἀί-
 ρητικοὶ κατέλαθον ἐξουσιαστικὴν
 τὴν κεντρικὴν ἐκκλησίαν καὶ βα-
 ρείας, ὁ Βασιλεὺς πᾶχε εἰς κων-
 σταντινούπολ, κ' ἔλαβε γραπτὴν βα-
 βιλικὴν ἀδείαν να' δικάθῃ τῶν ὁ-
 πόδεθ. ἔπειτα εἰς τῶς ἀίρετικῶς
 να' ἐξέλθου κ' να' ὁφραχθῶν τῶν
 δῶρα, ὅποιος μετὰ προέωχῃ τῶν
 ἀνοιξί, δ' αὐτῶν να' ἀνήκει.

Οἱ Ἀρειανοὶ τρεῖς ἡμέρας προ-
 βώχουτο κ' οὐδέν καταρδωθῶν
 ὁ Μ. Βασιλεὺς ἐνώπιον πάντων
 βτανρωθῶν τῶν δῶρα κ' εἰπὼν

τῶ: « Ἐίλοχμῶς ὁ
 θεὸς τῶν χριστιανῶν
 εἰς τῶς αἰῶ-
 νας », ὡδὸς οἱ ἀ-
 λυσιβες θυνέντρι-
 βιδαν κ' ἀνοιξῶν
 ἀντοφαῖτως αἱ δῶραι
 τῷ δῶμα αὐτῷ
 ἔορταῖται ἢ ἐμμε-
 γία τῶν 19 ἡανθ-
 αριῶ. ὁ ἀγῶνος
 Βασιλεὺς εἶχε ἐτὼν
 ψυχὴν τῷ τῶρ

20- τῆς χάριτος. οἱ ἔχθροι
 δὲν γινώσκουν ὅτι αὐτὸ τὸ
 πῶρ, τὸ φῶς δὲν θῆναι ποτέ.
 τὸ 372 ἀρχίζει τὴ θεμελίωσι
 ἑνὸς μεγάλου οἰκοδομικοῦ συγ-
 κροτήματος, ἔπαυσε τὸς πη-
 γίους κ' ἔδωσαν ἐλευθερίες,
 οἱ πτωχοὶ πρόθυμα δουλεύσαν
 ἐπὶ μεταφορὰ τῶν ὑλικῶν.
 οἱ χεῖστες ἔχαισαν..

ἔτσι μέγα μέγατος ναὸς, γυ-
 ρω-γύρω κτίρια.. Ἐξώοντες
 σήμερα δοὶ τὸ λέγαμε ἠέπαρχει-
 ματακαὶ ἔχουσα ἡ γὰρ ἡ μάταιον
 οἱ ἄνθρωποι αὐτὸς τὸ ἔχουσα.
 οἱ τυκοφάντες συνῆχθησαν τὸ δια-
 βοηκὸς τὸς ἔργου.

Ἡ «Βασιλευσίδα» ὅπως προ-
 χωρῶσε!.. εἰς τὴν 94 ἐπι-
 βωμὴν ὁ ἅγιος περιγράφει τῶν
 ἄρχοντα τὸ τὸν τὸ ἔργου τὸ
 μέγα αὐτὸ!

Συναντήθηκε μετ' ὧν ἐπίσκοπο
 Ἐωστάθιου Ἐσθαβείας κ' τὸς εἶπε:
 «Ἄν ἀκοηθεῖς τῶν ὀρθόδοξου ἔργου, δοὶ ἐπικοινων-
 νῶ ματὶ ἐγὼ, ὅτι κ' ναὶ λένε. Ἄν πιστῶες
 διαφορτακαὶ, δὲν θάχω καρμῖα ἔχει ματὶ
 ἐγὼ. ὁ χερσ-Ἐωστάθιος ἀντιβροῦσε..

πιστῶες ὅτι ὁ γιὸς ἔχει ὅμοια οὐσία
 μετ' ὧν Πατέρα ἀλλὰ εἶναι κατώτερος

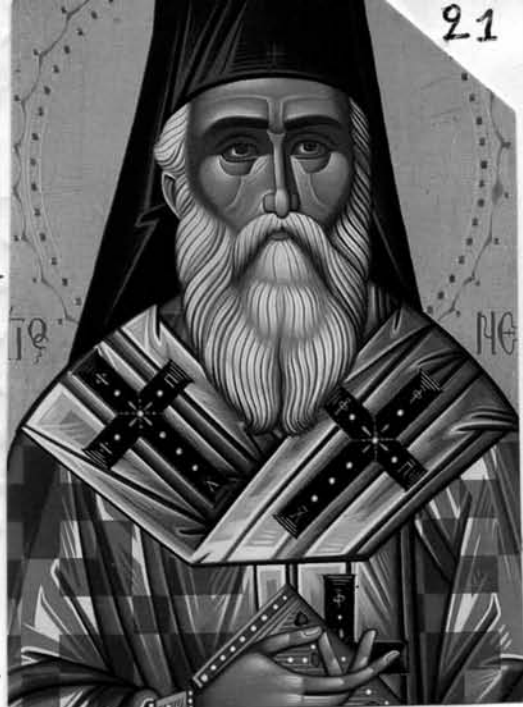
Ἡ ἐπιτομὴ συνέχισθη κ' τὴν ἐπιτομὴν..
 ὁ Ἐωστάθιος τὰ δέχθηκε ὅλα
 ὀρθόδοξος. Μετὰ πῆχε ἐπὶ Νικόπολι.
 ὁ ἐπίσκοπος τῆς Νικοπόλεως Θεόδωρος
 μετ' ὧν ῥίχθη τὸ δὲν ἠδύλε ναὶ
 ἐπικοινωνήθη μετ' ὧν Βαβίλειο γὰρ
 τὸ δεῖμα τὸ Ἐωστάθιου, κ' κ'
 ὁ Βαβίλειος τὸς θεβαίωσε ὅτι

ἡθολογία ὀρθόδοξου πίστεως. ὁ Θεόδωρος ἔλεγε ὅτι ὁ Ἐωστά-
 θιος ὀρκίστηκε ὅπως δίκως τὸ πῶς δὲν συμφωνῶσε μετ' ὧν Βαβίλειο.
 Ἄρα ἔμενε κακόδοξος.. ὁ Θεόδωρος τῆκα ἔρρυξε.. Κατηγόρων-
 τας.. ὁ Βαβίλειος ἀπογοητευμένος συνέχισε νὰ περιοδεύει τὴν Ἀρμε-
 (συνεχ ἄνω δεξιά)

νῖα, παρα' τῆς
 δυσκολίας
 κέρδιζε παλ-
 λα'. Πέτωχε
 ναὶ ὁμονοῖται
 τὸς ἐπίσκοπος
 τῆς περιοχῆς
 πῶ ἦσαν διηρη-
 μένοι. ἔφθειρε ἕως τὰ ἑαμό-
 οκτα κ' παρηγορήθηκε ἀπὸ
 τῶν ἐπίσκοπο τῆς περιοχῆς,
 τῶν ἑθελῖο, μένοντας δι-
 ος ἡμέρας ματὶ τῶ.
 Σε μὴ συνάντησι Γρηγορίου
 Θεοδόξου μετ' ὧν Βαβίλειο,
 ἔταν ὁ Γρηγόριος τῶν
 προκαλέσε ναὶ
 εἶπη

βρετακα' με τω ΑΓΙΟ ΠΝΕΥΜΑ , ο Βαβίλειος
ἀνακρινόμε : " Νά στερωδώ , τή χαίρι τω
ΑΓ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ , αν δεν λατρεύω τω ΑΓΙΟ
ΠΝΕΥΜΑ ΜΑΤΙ ΜΕ ΠΑΤΕΡΑ Κ' ΥΙΟ , ως θμούσιο
κ' ομότιμο μ' αὐτός " ο Γρηγόριος Τυττι-
βε ευχαίρει πρ' τών ωδύσε ως εκεί .

ο Εὐστάθιος επεγραψε μία κακόδοξη
ἐκθεσι πίστεως , ο Βαβίλειος ἔπαυσε πλεόν να
ἔχει βρεβει μ' αὐτόν . Οἱ Εὐσταθιανοί
κατηγοροῦσαν τών Βαβίλειο !.. κ' τών
παρουβιάντων κωμορορώντας ἀνώουμα ἔντυπα
ως βηαδο τάχα τω Αποχινάριδ . Παρη-
στίαταν στα ἀλληλογραφόμε ο Βα-
βίλειος με τών ἀίρετικό αὐτό .

Η ἀληθεια εἶναι στα μόνο μία ἐπιστολή , πριν 20 χρόνια ,
εἶχε γραφει ως λαϊκός στών Αποχινάριο χωρίς να ἀνα-
φέρεται εἰς τιν πιβτα ἡ - Γαλιλιαια . Βαβει αὐτῆ οἱ πηλατω-
χράφοι ἔδραχναν ἐπιστολῆς δῆθεν τω Βαβίλειδ .. πρὸς τών
Αποχινάριο . Ἀπελῶντα ται κύματα τών διήψεων

εἰς τών ἀγο , τὰ ὑπέμενε .. και νάταν μόνο
αὐτό ;

καλοκαίρι τω 373 .. μία ἐπιδη-
μία , ἀρρωδία ἀχρηδτωσε για μήνες τών Βα-
βίλειο κ' τῶς βουερχάτες του βῆν Βαβιλειαιδα .

ο ἀγρος στο κρεθβαίτι με ὕψος πωρετω .. κ' αὐπνία
δύο μήνες .. ! οἱ γατροί ἔλεξαν να κάνει ἱαματι-
κα' χουτρα .. ἔτσι πῆγε στα παραλία τῶ πόντω
(Αὐγούστος κ' Σεπτέμβρ 373) . Η ἐπιδημική ἀρρωδία
υποχώρησε .. τῶ βυκῶτα τῶ ὄφως πονουσε .

οἱ χριστιανοί τῆς ἐεβαδτίας , μῶλις πείδουκαν ὅτι
ο ἐπίσκοπος τῶς Εὐσταθιος εἶναι ἀίρετικός , Τυτῶσαν βουί-
δεια ἀπὸ τών Βαβίλειο . Τῶρα πῶ ο βῶχος τῆς Ὀρδο-
δοξίας Αἰουαῖθιος εἶχε κοιρυδαί ὄλη ἡ οἰκουμένη Τυτῶδε
πνευματικὴ βουίδεια ἀπὸ τών Βαβίλειο . εἰς τιν Αγιταύδρα
α οἱ ἀίρετικοί ἔφοριδου , διώκον , κακοποιουὺν Ὀρδοδοξῶς .

Μετα τῶ ΠΑΣΧΑ τῶ 374 , παλι ἡ ἀβδένεια
του τών ἔρριξε ἐπι κλίμας . Σῶαζι τιν
καταβταβι τών εἶδε ο Αμφιρόχιος ἱκονιδ . τῶ Καλοκαίρι
βουήχθε , αὐτῆ τῆ περιοδο ο ψίλες κ' βουερχάτες τῶ Εὐ-
βεβιος Σαροβαίτων , ἔφοριδουκε εἰς τιν Θρακη
Χειμῶνας 375 ἔτος πῆλι ὕψος πωρετω κ' ἀρρωδία
περίησε καθυχωμένος τιν ἀνωίτι .. ο Αμβρόσιος

(22) Μεδωραίνων Τυτμβε τὰ

ὄβτα τῷ ἔξοριθῶ Διονυσίῳ
(τῷ προκατῆχῶ τῷ 1 οἱ οἱ-
ος κοιμήθηκε ἔξοριθῶς
βῶν Καππαδοκία. ὁ

Βασιλέως ἔκανε τὴν ἀ-
νακομιδὴν, ὄβηκε γὰρ
τὴν ὁμοδοξιστικῆς κ' τῷ τάρωριον. ἔγραψε ἐπι-
βωλῆ κ' εἰς τὸν ἀγ. Ἀμβρόσιο, βυρχαίου τας, γὰρ
ἀφῆκε τὰ μέγαλα ἁγίασμα κ' ἔγνε ἱερεὺς, τὸν
συμβουλεύει κ' προφητεύει αὐτῷ τῷ θεῷ ἰστο
χρόνια ἔγνε ὁ ἄγιος. Αὐτῶν τὴν περίοδο
ἔγραψε κανόνες τῷ Τυτμβε ὁ Ἀμυρόχι-
ος ἱκονίου. Τώρα ὁ κακοδοξῶν ἐπίσκο-
πος Ἀγαρθριος Νεοκαρθαρίας τὸν καταγορεῖ γὰρ
τὰ μοναχίρια ποὺ δημιουργεῖ ὁ Μ. Βασιλέως.

Τόλμυβε νὰ εἰπῆ ὅτι ὁ γυναικεῖος μοναχισμὸς ἀσχημῆτα τὸν κό-
θμο. Νεφετώταν ὁ Βαβ. γὰρ τὸς ευμητριώτες τῶ. Τῶς ἔγραψε
ὁκμυρά. Ζῆς, λέγει, πῶ χωριτέσθε ἀπὸ μένα, χωριτέσθε καὶ
ἀπ' τὸν κύριο. Ὅποιος δὲν ἔχει ἐπικοινωνία ματὶ μὲ ἀποκόπτει τὸν
ἔσωτῶ τῶ ἀπὸ τὴν ἔκκλησία. - ἐν συνεχεία τὸς προκατῆ νὰ τῶ
δαίξου ποὺ θραῖλλαι. Βέβαια οὐδαὶς τὸλμυβε δυσφορία νὰ τὸν
καταγορεῖται. Σί' ἔνα δα
αὐτὸς ἔγνε (γὰρ τὴν ἀντι-
ποὺ εἶχε καλλιέργησει ὁ
βῶν τῶ 1) ὅτι δὲν εἶναι
κο τῶ ἀλλὰ παραδοσι τὸν
ἀρχιερατῆς ταῖδια γὰρ
τῶς εἰς τὴς ἐπαρχίης τῶ.
Ἡ πόλις Δαζοφῶν ἀπο-
ξωμυβία Καρθαρίας. ὁ
εἰς τὴν πόλιν κυριαρχοῦ-
(-αῖρετικοὶ τῶ δὲν δέ-
τα τῶ γι' οὐ 1 κ' οἱ

τῶν γραμμάτων πρὸς
βωνικὴ ψαλλωδία
μιβαβίλ, ὅτι μονα-
καταβκωσθρα δι-
χριστιανῶν. Τώρα
ἐκκλησιαστικὸς ἰο-
βχίβτικε ἀπὸ τὴν
Βαβ. καταγορεῖται!
βαν οἱ Ἀνόμοιοι
χονταν τὴν θεότη-
Ομοιοσιανοὶ (=

ποὺ πῖβτῶν τὸν γιὸς ὁμοίως οὐδὲν μετ' τὸν πατέρα. φθινόπωρος
γὰρ ὁπωδῆποτε κατώτερο ἀπ' τὸν πατέρα. τῶ 375. Ἐπιβτρέφοντας πέρασε ἀπ' τὰ Ἀντιβα, τῶ πατρι-
κό τῶ σπῖτα, ὅσο τῶσε ὁ ἀδελφὸς τῶ πέτρος. Ἐξέλασαν τὰ
ἀδελφία. Συγγνωστῶ κ' γυνώτοι κ' χριστιανοὶ ἔτρεχαν νὰ
ἐπὶλοχουδῶν ἀπ' τὸν ἀγιο, δυσωχῶς πολλοὶ κληρικοὶ τῶν περιοχῶν
ἀπέφυγαν νὰ τὸν συναντήσῶν. ὁ ἐπίσκοπος Νεοκαρθαρίας δὲν
ἔκρυψε τὴν ἀγανακτικῆ τῶ : ὁ ποῖός καίγῶε τὸν Βασιλέω νὰ ῥθει
ἔδω; Ἐπαίνους δέλη; ἄς παῖει ἄλλοῦ νὰ τὸν τιμήσῶν. ...

Γράφει ἐπιτομή σὺς Νεοκαλαβαίς τὸν λόγον
για' τὸν ὁποῖο ἦρθε. Ἀποκαλύπτει τὴν κακοδο-
ξία τοῦ ἐπίσκοπου κ' τὸν συνάψαντα ἄρ-
νοῦνται για' τὸν κύριο τὸ ὄνομα „Μουουγενής“,
ὡς τὸς ἑμπαδὺς-λεχί. Δὲν ἀποκαλύπτεται ὁ θεὸς.
Σὲ ἀκάθαρτο καθρέπτει δὲν βλέπομε !..

Τὸν ἀδελφὸ τὸν Γρηγόριο Νύββις τὸν ἐκδρο-
νίαν με' ψευτικὰς κατηγορίες δὲ ἔκανε κατὰ χρι-
στὸν τὰ οἰκουμηνικὰ τῆς ἐπίσκοπίας τῆς.

οἱ κακοδοξοὶ κατηγοροῦσαν τὸς ὀρθοδόξους πὺς δι-
δακτὰν τοῦ γιὸς ἁμοῦβίου με' τὸν πατέρα κ' εἶναι ὑπό-
βτατοι. Τὸτο ἦταν ἡ διδαχὴ τῶ ἀίρετικῶ Σαβελλίου ἀπὸ
τῶν 3^{ου} αἰῶνα. ὁ Μιθασίη θεολογῶν ἔλυσε τὸ πρόβλημα

αὐτὸ κ' εἶπε ἔξῃ δὲ γίνεαι συνείδησι τῆς Ἐκκλησίας
δὲ εἶναι θεῶν τὰ ἔχομε μία οὐσία
βε' τρεῖς ὑποστάσεις. ἕνα πα-
τὴρ Μικόλαος, ὁ Γεωργίος ἔχον κοινὴν
τὸν ἀνθρώπινον, παράλληλα ὅμως κα-
τὰ αὐτὸς ἔχον προσωπικὰ χαρακτηριστι-

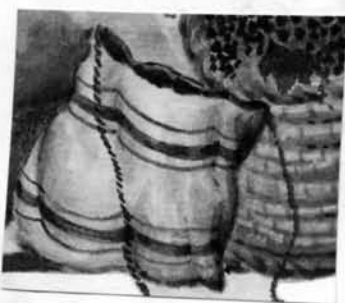

ὡς τὸ βιβλίον τῶ Μιθασίου περὶ Ἁγίου
Πνεύματος διαβάτω ὁ πιστὸς κ' βλέ-
πει τὸ θαῦμα θεολογίας κ' θυγατρικῶ
ταχέντων. Γράφει παρὶ τῶν ἑωστά-

διο ἀπολογουμένων για' τὴν κατηγορίαν
δὲ ἔβαλε τὴ βοήθεια τοῦ κόσμου τῶν
ἱεροῦ χώρου τῆς θεολογίας. Σὲ αὐτῇ

τῶν ἐπιτομῶν τῶ (ἀριθμ. 223), αὐ κ' προσωπικὸν χαρακτῆρος, ὅπως
εἶναι χρωκτῶ ἐνδιαφερόντος. ἔζηται δὲ ὁ θεὸς τὸ χάριτε τὴν
προκοπὴ εἶναι ἀληθινὰ κ' τὴν παράδοσι τῶ ἀγ. Γρηγορίου Νεοκαλα-
βαίης τῶ θαυματουργῶ πὸ ἦταν ἀληθῆ τὴν αὐξίνα εἶναι γινώσι

τῆς ἀληθείας. ὅπως κ' τὸ δένδρο ποὺ μεγαλύνει, αὐξάνει χωρὶς
να γίνεαι ἄλλο εἶδος δένδρου. Ἀρχὴς τῶ ἔτος 376 γράφει αὐς
ἐπιτομῆς 233-235, τότε πὸ ὁ ἀντιπρόσωπος τῶ θεολογῶν ἀγωνιστικῶν
να γκρεφίνοαι τὴν ὀρθοδοξίαν ἀπὸ τὸν Πόντο κ' καππαδοκίαν. Σὲ αὐτῆς αὐς
ἐπιτομῆς ὁ Ἀμφιλόχιος Ἰκονίου, ἀρχὴς τῶ 376 ἔγραψε τῶν Βα-
θίλειο με' ἐρωτησίαις για' τὴν οὐσία, ὑποστάσεις θεοῦ.. ὁ ἀγ. ἄνθρωπος
ἀπαντᾷ ἀναγκαστικὰ για' τὸ κατὰ εἰκόνα, ἡ γὰρ τὸ νοῦ, για' τὸς λό-

γιόφους, για' τὸν θεὸν φωτισμό. Ἀπαντᾷ αὐς
τὸ ἐρώτημα : „εἶναι δυνατὴ ἡ γινώσι
τῶ θεοῦ;“ ἔπειτα ξεχωρίζεται
τὴν θεὰ οὐσίαν ἀπὸ τῆς ἀκτιστοῦ

ἐνεργείες τῷ Θεῷ.

ὡς τὸ βιβλίον ἀκα-
τα' ἑνωρίδ'· ὁ
ἀγιος Δεσπογιὸς ὅτι
τα' θεία ἰδιώματα

εὐακρίνονται ἀπ' αὐτῶν θεία ἰδιώματα.

Αὐτὸς πῶς ἰσχυρίζεται ὅτι γινώσκει
Θεῷ, ἔχει ἀγνοία τῷ Θεῷ. Γνωστὴ
οὐσία εἶναι ἢ ἀκαταλήπια τῆς. οἱ θεοει-
δές ἐνέρχεται «κατέρχονται», εἰς τὸν ἀνθρώ-
που, κ' μετέχοντας ἐ' αὐτοὺς γίνονται «κατὰ χάριον»

Θεῷ (ἀρχαίεται). Τὸ ἔτος 376 οἱ ἑσσηνοὶ
τῶν αἰρετικῶν κορυφαῖον ἔκαναν, πολλοὶ ἐξορίσθησαν,
κακοποιήθησαν. Τῆς ἀνομιῆς ἀρχὴ τῆς ποιμαντικῆς
τοῦ περιόδου, ἐπιτίτουτος κ' ἐπισημαίνοντας τὸς Ὀρθοδόξους. Ἐπὶ
Νικόπολι κ' ἐπὶ Ζυρίκῃ, τὸ κακὸν ἔχει παραχρῆναι, ἑσσηνοὶ, ἀνατροπὴ
Ὀρθοδόξων, κρατικὰ ὄργανα με' τὴν καθολικὴν αἰρετικῶν, ἐπετέθησαν
ἐ' μοναχούς. Τοὺς ἐδίωξαν, ἔκανθαν κ' κάποια ἀθικτῆρια.

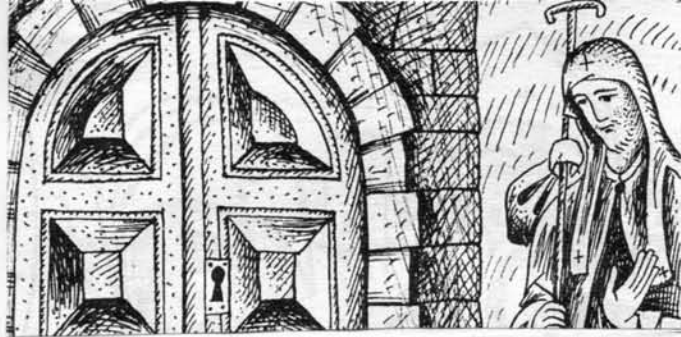

ὁ ἀγιος τὸς παρηγορεῖ λέγοντας ὅτι αὐτὰ εἶναι
μαρτυρικὰ στεφάνια κ' νὰ παρακαλῶν τὸν Θεὸν νὰ
φεύρει τὴν εἰρήνην. Γράμματα ἐφθάναν ἐπὶ τὸν ἀγιο-
λόγῳ πάντων. Ἀπὸ τῶν Διόδωρο Ταρβού, κ' τῶν ἐπιφά-
νια ἐπίσκοπο Σαλαμίνος Κύπρου, ὁ ὁποῖος Τρωσθεῖ βοή-
θησεν γιὰ τὰ θεολογικὰ προβλήματα τῆς περιοχῆς.

ὁ ἀγιος τὸς ἔγραψε κ' με' βαρύνεια παρῶν τὸ
βωδῶ. Δὲν ἔδωκε ἀπάντησι ὅπως ἐπὶ πρόβλημα τῆς
ἐνανθρωπήσεως τῷ Κυρίῳ. ὁ Βασιλεὺς δὲ ἔδινε τὴν
ἐκτακτὴν βε' ἄλλως, ὅπως κ' αὐτὸς τὴν παρελάθει ἀπὸ
τῶν μέγα Ἀθηνᾶσιον. Αὐτῶν πάλι δίδεται ὁ Βασιλεὺς
νὰ θεολογήσῃ. τὸ ἔκανε ὁ ἀγ. Κύριλλος Ἀλεξανδρεί-
ας κ' ἐπέκυρθε ἢ Δ' ἀγία Οἰκὸμ. Σύνοδος (451)

ὁ Ἀπολιναρίου ἐπίσκοπος Λαοδικείας τῆς Συρίας ἐπέκτεινε
τὴν κακοδοξίαν τῶν. Ἀπεσταλμένοι ἐπίσκοποι τῶν βασιλείων πάσαν ἐπὶ
Λαοδικεῖα κ' ἔκριναν τὸν κώδικα τῶν κινδύνων εἰς τὸς μετόπισθεν.

Χειμῶνας τοῦ 378, Δεκέμβριος! ὁ ἀγιος μόνο λίγα βήματα
μέγα ἐπὶ ἑσσηνοὺς τῶν κάνει. Μετὰ κατὰκοίτος. Δύο ἀγα-
θοὶ κληρικοί τῶν τῶν φρόντισαν. κληρικοί, μοναχοί, λαϊκοί
ἔτρεξαν νὰ τὸν δοῦν γιὰ τελευτῶν φορὰ. ἄνας ἑθραῖος
ἰατρός ἀπ' τῶν κατωτέρων κατέβηκε ἀπ' τῶν βασιλείων ἡτῶν ἔκει.
ἔγραψε ὅτι εἰς τὸν θραῖον δὲ πάλαι. ὁ ἀγιος εἶπε: δὲ Τῆσιν
κ' αὐρίο. ὁ ἑθραῖος ἀπεβίβη ὅτι, ἀν γίνῃ αὐτῷ, δὲ γίνῃ

Χριστιανός. Πράγματι τὴν ἑπο- 25-
 μένην ἡμέρα ὁ ἔθραυος ἐπιβίβωθε
 κ' ἐβαπτίσθη μὲν ὄχι τὴν οἰκογε-
 νεια τῶ. Ἐνομάσθη ἀπὸ Ἰωάννη φ,
 Ἰωάννης. ὁ μέγας Βασιλέως
 καθέμενος ἐπὶ τῆς κλίμας ἔδιδα-

**ΤΟ ΗΛΕΙΔΙΟΝ ΤΗΣ ΒΑΣΙΛΕΙΑΣ ΤΩΝ
 ΟΥΡΑΝΩΝ ὈΠΛΗΣΙΟΝ ἘΣΤΙ** (Ἐλω. Κοροβός)

ἔκεκ' ὠλοχόθε τὸς πιδώς, τὸν
 ἠρώταθε. « κὺριε Ἰωάννη, πὴ-
 τε ἀποθνήσκω. » Αὐτὸς εἶ-

πε: « Ἄγιε θέλωτα, ὅταν ὀρίθεις, » ὁ ἄγιος λέγοντας τῷ:
 « εἰς χεῖρας σου, κὺριε, παραδίδομαι τὸ πνεῦμα μου, » ἔκλειθε
 τὸ στόμα σου, ἔψυθε τὴν τελευταία τῶ πνοῆ. τὸ ἀπόχρημα
 31 Δεκ. 378 τὸ ἱερό βκίνωμα τοποθετήθηκε ἐπὶ μνηστοπι-
 τικό ναὸ καθαρεύας. Μεταξὺ προβκίνημα.. τὴν ἑπομένην
 1-1-379 τὸ ἀπόχρημα ἔγινε ἡ κενδύα. ὁ ἀγ. Γρηγόριος
 ὁ θεολόγος ἔγραψε ἐπιταῖριο λόγο κ' μετὰ δύο ἔτη ἔκφώνηθε
 ἐπὶ τῷ ταῦρῶ τῷ Μ. Βασιλέω.
 Ἀπὸ τὰ θαύματα τῶ:

τὸ ἀρχόντος Προτεριὸ τὴν δευτε-
 ρέρα εἰς δουρεύς τὴν ἡμέρα δ' αἰ
 γυναῖκα. ἔπαυθε δὲ μαῖζο κ' ἀρνήθη-
 κε ἔχρησως τὸν Χριστῶ. ἔπειτα
 τὰ μεθάνυχτα εἰς τὰ μνημάτα ἐλθὼν
 ἔφάνη ὁ Σατανᾶς κ' ἐνώπιόν του ὁμολόγηθε ὅτι
 δεῖχεται νάναι αἰωνίως μαζὶ τῶ. Μετὰ ἀπὸ
 λίγες ἡμέρας ἐκείνη ἡ νεία θυτώθε νὰ σπανδρευ-
 θῆ ἢ θὰ ἀποκτομήθῃ. ἔγινε ὁ γάμος μετὰ τὴν
 αὐτὸς αὐτὸ τὸν ἄνδρα του ἔκανε ἀπεστρέφω τὰ δεῖα.

Τὸν ἔπειτα εἰς Μ. Βασιλέω ὁ ὁποῖος τῷ ἤρθε νυκτεία
 κ' ἔφανε κλειθμένος ἐξ ἑσπέριας. Οἱ δαίμονες τὸν ἔδερναν
 κ' τὸν θαθάνιταν. ὁ ἄγιος τῶ ἔδιδε σῶμα κ' ἄρτο κ' τὸς
 ἔλεγε νὰ προβώχεται. ἔειλες ἡμέρας, μόνο φωνεῖς δαίμο-
 νων ἄκουθε. τὴν 40ῃ ἡμέρα πρὶν ἀρχίσθῃ ὁ Βασιλεὺς τὴν
 θ. Λειτουργία ὁ νῆος ἐρώνατε ὅτι τὸν τραθοῦν οἱ δαίμονες.
 φωνὴ οὐρανόθεν ἔλεγε: « Μιὰ δεινὴ Βασιλεῖ, ἰδοὺ ἡ
 ἀποχρημὴ του » ὁ ἄγιος εἶπε: « ὠλοχότως ὁ θεὸς, ὁ λα-
 ὸς δὲν θὰ κατεβαθῆ τὰ σφαιμένα χεῖρα τῶ ἀπὸ τὴν προ-
 βωχὴ θῶς νὰ δώθῃ τὸ ἔχρημα. » ὁ λαὸς γουγκλῆς γύχε-
 τῶ. τὸ χερτὶ θίγα-θίγα κατέβαινε κ' μετὰ ἀπὸ ἡμέρας
 ἀρσὸ ὁ λαὸς ἔκρατε: « κὺριε Ἰησοῦ Χριστέ, ἔλευθόν με, » κ' ὁ
 Βασιλεὺς λαθὼν ἔβηθε τὸ χερτὶ, ἔχρησε τὸν νεὸ μετὰ ἄγιο
 μύρο κ' ἀπέλυθε τὸν λαὸν ἐν εἰρήνῃ.

ὁ ἱερεὺς Ἀναστάσιος Ἰουδε μετὰ τὴν πρεσβυτέρα τῶ

των Ιωαννῶνα ἐν παρθενία 40 εἶτη. ὁ λαὸς ἐπίστρεψε εἰς
ἡμῶν στρατῶν. ἔχον ἕνα λατρὸν κρυφῶς εἰς οἰκίαν τῶν κ' τοῦ
ἑστρατον. Διερχόμενος ὁ Μ. Βαβίλειος, ὁ

Αναστασίας γυναικας αὐτῶ ἐξ Ἁγ. Πνεύμα-
τος συνεδίαθη μετ' ἑαυτῶν κ' χαρπια-
δας. ὁ ἄγιος εὐλογησας αὐτῶς, ἐτίμησε
να φανερωθῆ τὸ θεῖον ἔργον τοῦ.

ὁ Αναστασιος βωποῦσε. ὁ Βαβίλειος
βταίρωσε τὸν θυρα δωματιῶν ποὺ εἶχαν
τὸν λατρὸν κ' ἀνοιξε !.. ὅλοι οἱ

παρωρισκοίμοι εἶδαν
τὸν ἄρρωστο. ὁ Βαβί-
λειος ἔμενε εἰς τὸ δω-
ματιο τοῦ ἄρρωστοῦ, ὅλη

τὴ νύκτα, προερχόμενος
ματι τῶ κ' τὸ πρωι ὁ λατρός
ἦτο κατὰ. ὁ ἄγ. Ἐφραίμ ὁ εὐρος
εἶδε πύρινο βῆμα εἰς ὄραμα κ' φωνή

πῶ ἔλεγε εἰς ἔτι εἶναι ὁ Μ. Βαβίλειος.
Πάγε εἰς καθαίρετα. ἦτο ὁ ἄναστασιος λατρῶ-
ν ὁ Βαβίλ. ὁ ἄγ. Ἐφραίμ ἐβέβαιον, ἀδικα ὁ

κόπος. ὁ Μ. Βαβίλ. ὡς προσατικός τὸς προεκά-
λεσε κ' μετὰ τὴν θ. Λειτουργία ἤτιμησε ὁ Ἐφραίμ
να ὑμνήσῃ Ἑλληνικά. Προεχίθησαν κ' εὐλογι-
σας αὐτῶν : " ἦ χάρις τῶ Ἁγ. Πνεύματος ἔβω μετὰ θεῶ

κ' λαλῶν Ἑλληνικά. " Συνομήθησαν ὁ μὲν Ἐφραίμ Ἑλληνικά κ' ὁ Βα-
βίλειος ἑβραϊκῶς ἡλωββα " ἔφησε ὁ ἄγιος ἡμέρας κ' ὁ Μ. Βαβίλ. τὸν ἐ-
χαιροῦντοσε ἱερεῖα κ' τὸν ὑποτακτικῶς Ἐφραίμ διακονο. Μία ἀμαρ-
τωλή γυναῖκα ἐστρέψετο να ἐφορολογηθῆ, ἔγραψε τὰς ἀμαρτίας κ' ὁ Μ. Βα-
βίλειος μετὰ τὴν θ. Λειτουργία, δαυματώρξικα ἔβθιθαν ὅλες ἐκτὸς ἀπὸ μιά.

ὁ Βαβίλ. τὴν ἔβτεψε εἰς ἄγ. Ἐφραίμ, ἔκαλεος τῆς εἴπε : " αὐτὸς ποὺ εὐχί-
θηκε κ' ὁ θεὸς ευχαίρωσε, θα προεχίθη παλὶ, μόνο συντόρξωε, διότι
θα ἀποδαίνετ. " ἡ γυναῖκα ἐπέστρεψε κ' ἔχωντο ἡ κινεῖα τοῦ Μ. Βα-
βίλειου, ἀφίθε τὸ χαρτὶ εἰς τὸ φέρετρο κ' θρηνοῦσε. ἔνας κληρικὸς ἀνοι-
ξε τὸ χαρτὶ αὐτῶ κ' - ὡ τῶν βωρῶν κριμάτων εἶ, ἔβτεπε εἶε -
ὁ χαίρως ἦτο ἐντελῶς ἀγραφοσ !.

" Δαυματωσ ὁ θεὸς, ἐν τοῖς ἀγίοις Αὐτοῦ ! "

" τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῆ Αὐτοῦ (δαυματωσθεν ὁ
κύριος " (γῆ Αὐτοῦ, εἶναι ἡ Ὁρθόδοξος ἐκκλησία.)

ἄγε ἱεραῖκα τῶ χριστῶ, θυρανοφανῶσ Βαβί-
λειε, πρέβθωε ὑπὲρ ἡμῶν τῶν ἀμαρτωλῶν κ'
ἀχρηστων κ' ἀναξίων.

Τεῖχος κ' τῶ θεῶ, παλὶ κ' πολλὰ κ' ἀπειράκεις, εἶσα !!!